

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA HUMANITNÍCH STUDIÍ

Důsledky partnerské nevěry u heterosexuálních jedinců

Bakalářská práce

Šárka Pinto

Praha 2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně. Všechny použité prameny a literatura byly řádně citovány. Práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne _____

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala mé vedoucí práce Mgr. Kateřině Potyszové, za pomoc a cenné rady, ohledně psaní bakalářské práce a vedení rozhovorů, a dále také Mgr. Kláře Bártové, Ph.D., za možnost vyzkoušet si rozhovory nanečisto.

ABSTRAKT

Pojem nevěra má mnoho definic, a to z toho důvodu, že nevěru vnímá každý jinak. Obecně se však nevěra dělí na nevěru emoční a nevěru sexuální. Při nevěře emoční, se jedinec zamiluje do jiné osoby, než je stávající partner a sdílí s ním například jeho problémy, radosti a sny. Se stávajícím partnerem je naopak často sdílet přestává. Při nevěře sexuální, jedinec provozuje s jinou osobou, než je jeho stávající partner, sexuální aktivity, kam můžou patřit intimní doteky, líbání nebo sexuální styk. Mezi důsledky, které nastávají u nevěrných jedinců po nevěře, patří například úzkost, stud, sebestenávist či negativní pocity ze špatného úsudku. Mezi pozitivní poté například poučení, zlepšení komunikace ve vztahu a sexuální spokojenost nevěrného partnera.

Cílem tohoto kvalitativního výzkumu bylo prozkoumat, jaké důsledky má nevěra na jedince dopouštějící se partnerské nevěry, a to konkrétně v heterosexuálních vztazích. Výzkumu se zúčastnilo celkem 5 žen (průměrný věk 24 let) a 5 mužů (průměrný věk 28,4) a tento výzkum probíhal skrze polostrukturované rozhovory, které byly následně analyzovány a interpretovány pomocí interpretativní fenomenologické analýzy (IPA), která umožňuje poznání osobních zkušeností respondentů a jejich významů.

Ve svém výzkumu jsem se konkrétně zaměřila na to, co jedinci dopouštějící se partnerské nevěry považují za nevěru, proč má podle nich horší důsledky nevěra emoční nebo sexuální a jaké pozitivní či negativní důsledky na ně a na vztah nevěra má. Výsledky ukázaly, že pod nevěrou si respondenti představují fyzické aktivity, jako je například sexuální styk či líbání, kombinaci sexuálních a emočních aktivit nebo pouze sexuální styk. Jako horší důsledky na vztah, respondenti celkově uváděli, že má nevěra emoční, a to z důvodu možného rozpadu vztahu. Na druhou stranu, při porovnání mužů a žen, u mužů převažovala nevěra sexuální a u žen nevěra emoční. Mezi nejčastější důsledky, které nevěra na nevěrné jedince má, uváděli respondenti negativní pocity, výčitky svědomí, zklamání ze sebe samého a zvýšenou žárlivost. Mezi pozitivní důsledky poté poučení se, uvědomění si kvalit či nefunkčnosti vztahu a obecně pak zlepšení vztahu či celkové spokojenosti ve vztahu.

Klíčová slova: nevěra, důsledky nevěry, heterosexuální vztahy, partnerské vztahy, nevěrní jedinci

ABSTRACT

The term of infidelity has many definitions, for the reason that everyone perceives infidelity differently. Generally, infidelity is divided into emotional infidelity and sexual infidelity. In emotional infidelity, the individuals falls in love with a other person than the current partner and shares their problems, joys and dreams, which they stops sharing with the current partner. In sexual infidelity, the individuals engages in sexual activities with other person, than their current partner, which may include intimate touching, kissing or sexual intercourse. Some of the consequences that occur for unfaithful individuals after infidelity include anxiety, shame, self-hatred, or negative feelings of poor conclusion. Positives afterwards include lessons learned, improved communication in the relationship, and sexual satisfaction of the partner.

The aim of this qualitative research was to explore the effects of infidelity on individuals committing partner infidelity, specifically in heterosexual relationships. A total of 5 women (average age 24 years) and 5 men (average age 28.4) participated in the research and this research was conducted through semi-structured interviews which were then analysed and interpreted using Interpretative Phenomenological Analysis (IPA), which provides insight into the respondents' personal experiences and meanings.

In my research, I specifically focused on what individuals committing partner infidelity consider infidelity, why they think infidelity has worse consequences emotionally or sexually, and what positive or negative consequences infidelity has on them and the relationship. The results showed that infidelity is most often defined as physical activities such as sexual intercourse or kissing, combination of sexual and emotional activities or only sexual intercourse. Respondents also reported that infidelity have worse consequences on the relationship emotionally, because of the possible breakdown of the relationship. On the other hand, when comparing men and women, infidelity was predominantly sexual for men and emotional for women. The most common consequences that infidelity has on unfaithful individuals were reported by respondents as a negative feelings, remorse, disappointment in their selfs, and increased jealousy. Positive consequences then included learning lessons, realization of the qualities or dysfunctions of the relationship, and generally improved relationship or overall satisfaction in the relationship.

Keywords: infidelity, consequences of infidelity, heterosexual relationships, partnerships, unfaithful individuals

OBSAH

1	Úvod	8
	TEORETICKÁ ČÁST	10
2	Partnerský vztah.....	11
2.1	Nesezdané soužití	11
2.2	Manželství	11
2.3	Netradiční formy soužití.....	12
2.4	Tvorba partnerského vztahu z pohledu evoluční psychologie.....	12
3	Nevěra.....	14
3.1	Definice nevěry.....	14
3.2	Prevalence nevěry.....	15
4	Nevěra pohledem společnosti.....	16
5	Typy nevěry	18
5.1	Nevěra emoční a sexuální.....	18
5.2	Mezipohlavní vnímání emoční a sexuální nevěry	19
6	Faktory ovlivňující vznik nevěry	21
6.1	Faktory osobnostní	21
6.2	Faktory situační a vztahové	21
6.3	Faktory pohledem evoluční psychologie.....	22
7	Důsledky nevěry	24
7.1	Důsledky nevěry na jedince.....	24
7.1.1	Žárlivost.....	25
7.1.2	Chování nevěrných jedinců v důsledku nevěry	27
7.2	Negativní důsledky nevěry na partnerský vztah.....	28
7.3	Pozitivní důsledky nevěry	28
	PRAKTICKÁ ČÁST	30
8	Cíl výzkumu a výzkumné otázky	31

9	Metodologie výzkumu	32
9.1	Vzorek osob	32
9.2	Výzkumný nástroj.....	32
9.3	Výzkumná strategie	33
9.4	Etika výzkumu	34
10	Analýza získaných dat a interpretace	35
10.1	Představení respondentů	35
10.2	Analýza rozhovorů	38
10.2.1	Respondent č. 1	38
10.2.2	Respondent č. 2.....	39
10.2.3	Respondent č. 3.....	41
10.2.4	Respondent č. 4.....	43
10.2.5	Respondent č. 5.....	44
10.2.6	Respondent č. 6.....	46
10.2.7	Respondent č. 7.....	47
10.2.8	Respondent č. 8.....	48
10.2.9	Respondent č. 9.....	50
10.2.10	Respondent č. 10	51
10.3	Interpretace výzkumného materiálu	53
10.4	Shrnutí výzkumného materiálu.....	57
11	Diskuze	59
11.1	Limity studie.....	62
11.2	Návrhy na další zkoumání	62
12	Závěr	63
13	Seznam literatury	64
14	Seznam příloh	76
15	Přílohy.....	77

1 ÚVOD

Nevěra je v dnešní době velmi častý jev (Buss, 2018). Setkáváme se s ní ve filmech, knihách a často se dotkne přímo nás, či našich nejbližších přátel a rodiny. V takové situaci se najednou nevěra promění v téma, které je silně tabuizované a téma, o kterém by se ideálně nemělo mluvit, a jedinci by se za něj měli stydět. Společnost vnímá nevěru jako jakési porušení normy, normy monogamie (Vaughanová, 2009). Normy, která je v dnešní společnosti ustanovena, a to i přesto, že k nevěře dochází u většiny partnerských vztahů.

Existuje několik důvodů, proč je z mého pohledu nesmírně důležité, aby se téma nevěry ve společnosti stále zkoumalo. Nevěra se týká nás všech, a to nehledě na to, zda jsme někoho podvedli, zda jsme byli podvedeni, či zda se jsme se s nevěrou nikdy přímo nesetkali. Jako jedinci, kteří jsou součástí společnosti, jsme všichni zodpovědní za společenské prostředí a za pohled, který na nevěru společnost má. Dalším důvodem je dostatečná znalost tématu nevěry ve společnosti. Je důležité, aby společnost byla seznámena s četností nevěry, a s možnostmi jejího řešení a vypořádání se. Nikdo nedokáže být imunní vůči důsledkům, které nevěra může mít a nejlepší způsob, jak se s tímto jevem vypořádat, je být s tímto tématem dostatečně obeznámen. Právě znalost tématu, a obecně praktika sdílení znalostí a zkušeností ve společnosti, může nesmírně přispět k rychlejší psychické pohodě jedince, a uvědomění si, že v tom není sám a jeho strasti jsou řešitelné (Vaughanová, 2009). Dalším důvodem je také to, že akademických výzkumů ohledně důsledků partnerské nevěry z pohledu nevěrných jedinců je v České republice i v zahraničí malého množství. V roce 2010 byla napsána bakalářská práce, kde se autorka věnovala kvantitativnímu výzkumu psychickým důsledkům nevěry (Černochová, 2010). Myslím si, že by bylo velmi přínosné problematiku prozkoumat kvalitativně a získat tak obsáhlejší data, která by u důsledků nevěry mohla přinést zajímavé informace. Další zajímavou prací byla také diplomová práce, kde se autorka konkrétně zaměřovala na psychosociální důsledky u podvedených jedinců (Jurošková, 2021).

Má práce má tedy za cíl přinést nový pohled na důsledky nevěry z opačné strany nevěry, tedy ze strany podvádějících jedinců, a to formou kvalitativního výzkumu. Teoretická část mé práce, seznamuje čtenáře nejdříve s partnerskými vztahy, samotnou nevěrou a jejími definicemi, prevalencí a typy, následně faktory nevěry, důsledky nevěry a pojetím nevěry skrz evoluční psychologii. Praktická část mé bakalářské práce, se následně

zaměřuje na analýzu a interpretaci získaných dat, které se týkají právě důsledků partnerské nevěry, z pohledu podvádějících jedinců.

TEORETICKÁ ČÁST

2 PARTNERSKÝ VZTAH

Vztahy jsou jedním z nejdůležitějších aspektů psychické a fyzické pohody v životě a konkrétně partnerské vztahy, tuto pohodu ovlivňují ještě více, zejména kvůli silným emocím (Kansky, 2018). Právě pojem partnerský vztah, má mnoho definic, v závislosti na jednotlivých autorech. Pokud bychom se podívali do psychologického slovníku od Hartla (2004), pojem partnerský vztah zde jako celek nenajdeme. Pojem partnerský, je zde definován jako „sdružený společnými zájmy, sdílející společný život, třeba manželský“ (Hartl, 2004, s. 177) a pojem vztah následně jako „působení mezi dvěma nebo více jevy, objekty či osobami, v psychologii provázený emocionální vazbou a určitou mírou odpovědnosti“ (Hartl, 2004, s. 296). Demir (2008) partnerský vztah definuje jako určité citové připoutání, které přispívá k prožitku štěstí, Furger (2003) zase jako vztah, který je založen na výlučnosti a věrnosti. Zároveň se mluví o určité skutečnosti, že jedinec přestane uvažovat a jednat ve smyslu „já“, ale jako „my“ (Willerton, 2012).

I přestože pro moji práci nejsou typy partnerských vztahů důležité (vzhledem k tomu, že pro výzkum nehrál typ partnerského vztahu roli), rozhodla jsem se zde představit několik nejčastějších partnerských vztahů.

2.1 Nesezdané soužití

Nesezdané soužití je dle sociologické studie typ partnerského vztahu, který je typický zejména pro mladé jedince, kteří ještě nepotřebují svůj vztah, jakkoliv formálně stvrzovat (Mansfeldová a Tuček, 2002). Dalším důvodem je také určitá svoboda a volnost, kterou si chtějí jedinci zachovat. Právě tato svoboda a žádná očekávání, mohou vztahu přinášet velmi pozitivní aspekty a jedinci jsou tak spolu následně uvolněnější a šťastnější (Willi, 2006). V dnešní moderní době, je tak tento typ svazku velmi atraktivní, právě kvůli partnerské nezávaznosti či snadnému ukončení vztahu. Pár v této situaci už ale často žije ve společné domácnosti, aniž by spolu uzavřel manželský svazek (Vymětalová, 2000). Právě manželský svazek, je pak jakýmsi dalším stupněm společného soužití (Jandourek, 2001).

2.2 Manželství

Dle psychologického slovníku od Hartla (2004) je manželství „zvykovým právem nebo zákonem definované soužití muže a ženy, případně několika partnerů“. Giddens (2000)

o manželství mluví jako o sociálně akceptovaném a posvěceném sexuálním svazku mezi dvěma dospělými jedinci. Zároveň dodává, že manželstvím se příbuznými stávají nejen sami manželé ale i jejich příbuzní. Sociologická studie od Mansfeldové a Tučka (2002) dále manželství chápe jako určitou instituci, kde spolu manželé sdílejí investice do potomků, investice vztahové a finanční, a zároveň se navzájem v různých aspektech a fázích života podporují. I přesto, že se každopádně jedná o jednu z nejstarších institucí (Vágnerová, 2007), počty uzavření manželských svazků se stále snižují. Důvodem mohou být negativní zkušenosti partnerů, rozvody v základní rodině (Šínová a Šmíd, 2014) či určitá závaznost, kterou na rozdíl od manželství nesezdané soužití nemá.

2.3 Netradiční formy soužití

Od tradičního manželství se liší otevřená manželství, která se různí podle dohody manželů a může se v něm například jednat o svobodný sexuální život (Novák a Hargašová, 2007). Dalšími novodobými typy vztahů a zároveň fenomény dnešní doby, jsou například singles a „přátelé“ s výhodami. Singles jsou v podstatě svobodní jedinci, kteří nemají partnerský vztah, navazují pouze krátkodobé sexuální kontakty a může jednat i o jedince, kteří by partnerský vztah chtěli. Ovšem ti pravý singles, jsou bez partnera, protože to tak chtějí (Novák a Hargašová, 2007). „Přátelé“ s výhodami, začali být populární až v nedávných letech a výzkum, který probíhal ve školních kampusech, a tedy na mladých jedincích, přátelství s výhodami definuje jako pravidelnou sexuální aktivitu, při které se jedinci nepovažují za účastníky milostného vztahu (Erlandsson, 2013).

2.4 Tvorba partnerského vztahu z pohledu evoluční psychologie

Co se týče pohledu evoluční psychologie, na tvorbu partnerského vztahu má poměrně velký vliv i sexuální život, a vizuální vlastnosti a aktivity, kterými se lišíme od jiných druhů. Lidé jsou totiž poměrně jedineční, co se týče sexuální intenzity a mnohostrannosti. Ostatní druhy jsou sexuálně aktivní pouze v období říje a v tomto období se vizuálně mění i jejich pohlavní orgány. U lidí je naopak ovulace skrytá a jejich sexuální aktivita je v podstatě rozložená do celého cyklu. Lidé mají tedy například výjimečně velké genitálie, ženy mají mnohem větší prsa, než je potřeba pro mléčné žlázy, a navíc je spousta oblastí lidského těla erotogenních, jako například bradavky či ušní lalůčky. Evoluční psychologové si tyto rozdíly vysvětlují právě tím, že napomáhají k upevnění partnerského vztahu, a to v tom smyslu, že veškeré tyto zmíněné aspekty tvoří základ pro poměrně zvidavý sexuální život,

ve kterém potěšení přináší nejen sexuální styk ale i například flirt či fantazie. Pokud by totiž lidé používali sexuální styk pouze na zplození potomka, trvalo by to pár vteřin a žádný vztah by se neměl šanci ani vytvořit. Z toho důvodu druhy, které tvoří dlouhotrvající vztahy, často aplikují rozvinuté rituály dvoření (Wilson, 1993).

3 NEVĚRA

Pojem nevěra, by se dal vysvětlit několika různými způsoby. Je to tak z toho důvodu, že každý jedinec a každý jednotlivý pár, vnímá a vymezuje hranice nevěry jiným způsobem (Kirshenbaum, 2009).

3.1 Definice nevěry

I různí autoři definují nevěru odlišně. V psychologickém slovníku od Hartla a Hartlové (2015) najdeme, že je nevěra „soulož nebo jiné sexuální aktivity, prováděné s jiným partnerem než s tím, s nímž osoba žije ve svazku dle zákona či zvykového práva“. Mark a kol. (2011) nevěru definují jako sexuální kontakt s někým jiným, než je jejich primární partner a který jejich vztah ohrožuje. Blow a Hartnet (2005) vymezují nevěru též jako sexuální chování s jiným partnerem.

Další definice se zmiňují o kombinaci sexuálních a emočních aktivit. Esther Perel (2018) ve své knize uvádí, že aby nevěra mohla být nevěrou, musí mít faktor tajemství, sexuální alchymie a emoční angažovanosti. Psychologové Fincham a May (2017) o nevěře mluví zase jako o romantické činnosti s jiným než primárním partnerem. Tato nevěra může vypadat jako emoční vazba nebo fyzické doteky (držení se za ruce, líbání nebo pohlavní styk). Nevěra je dále definována jako romantické nebo sexuální chování s jinou osobou (Allen a Baucom, 2004) či „romantický, sexuální nebo emocionální vztah s někým jiným než s primárním partnerem, který byl před partnerem utajován a který by byl pro partnera nepřijatelný, kdyby o něm věděl“ (Berman a Frazier, 2005). Moller a Vossler (2014) nevěru definují dokonce třemi oblastmi nevěry: nevěra jako pohlavní styk (kam patří čistě pohlavní styk), dále nevěra jako extradyadické¹ sexuální aktivity (sexuální fantazie, flirtování, cyber sex, líbání či orální sex) a nevěra jako emocionální zrada (sdílení intimních detailů, pocit hlubokého spojení, citového pouta nebo zamilovanosti). Pittman a Pittman Wagers (2008) zase jako charakteristický znak nevěry uvádí zatajování chování s určitým jedincem, Thompson (2010) konkrétněji uvádí, že k nevěře dochází v případě, pokud dané chování není nebo by pravděpodobně nebylo tolerováno primárním partnerem, dále pokud se chování vyskytuje mimo primární vztah nebo pokud se v daném chování objevuje flirt či sexuální styk.

¹ Extradyadická aktivita je aktivita mimo primární partnerský vztah (Mark a kol., 2011).

Co se týče tedy nevěry jako samotného aktu, jedná se dle výše zmíněných definic o sexuální aktivitu, emoční aktivitu nebo o jejich kombinaci, protože tyto dva typy nevěry jsou spolu často úzce provázány a přispívají k celkové pohodě milenců (Kirshenbaum, 2009).

3.2 Prevalence nevěry

Nevěra je tedy jev, který se v partnerství vyskytuje velmi často. Studie od Capponi a Nováka (1995) uvádí, že se nevěra vyskytuje až v 75 % všech partnerství. Poměrně obsáhlý výzkum četnosti nevěry, prováděli v devadesátých letech v České republice také sexuologové Weiss a Zvěřina, kterého se zúčastnilo přes 700 žen a 700 mužů. 65 % mužů a 46 % žen uvedlo, že byli ve svém partnerském svazku alespoň jednou nevěrní. U mužů se jednalo zejména o jednorázové nevěry, u žen o nevěry delšího trvání (Kratochvíl, 2005). Co se týče některých novějších výzkumů četnosti nevěry, v roce 2007 proběhl výzkum, který ukazuje, že se nevěry každoročně dopustí 2–4 % populace (Whisman a kol., 2007). Výzkum pod záštitou Health Testing Centers z roku 2021, který proběhl u 411 lidí v monogamních vztazích zase uvádí, že přes 46 % z nich uvedlo, že ve svém vztahu byli nevěrní (Sosnoski, 2021). Buss (2018) uvádí, že v Americe se nevěra vyskytuje až 50 % partnerství.

Podobných výzkumů, které se týkají nevěry je mnoho. Je však důležité mít na paměti, že jejich pravdivost není vždy stoprocentní. Výzkumy probíhají dle výpovědí respondentů, které nemusejí být vždy přesné. Muži mají často tendenci věci nadsazovat, ženy naopak bývají v popisu nevěry zdrženlivější, a už téma nevěry je samo o sobě velmi intimní a tabuizované. Velká část společnosti se tedy pravděpodobně o svou zkušenost ani nepodělí (Šmolka, 2010). Příkladem může být výzkum z roku 2009, který zkoumal, jaký vliv má na přiznání jedinců sociální prostředí. Před vyplněním dotazníku, byli respondenti vystaveni rozhovoru herců, ve kterém mluvili o rozchodu, z důvodu potřeby vídat se i s jinými jedinci. Jeden z herců následně na danou komunikaci reagoval pozitivní odpovědí a při další situaci s jinými respondenty negativní odpovědí. Ukázalo se, že jedinci, kteří byli vystaveni pozitivní odpovědi, častěji přiznávali, že během svého dlouhodobého vztahu byli na schůzce s někým jiným než jedinci, kteří byli vystaveni odpovědi negativní (Fisher, 2009).

4 NEVĚRA POHLEDEM SPOLEČNOSTI

Velká část západní společnosti, považuje za jednu jedinou a správnou verzi soužití muže a ženy právě monogamii. Podle etologů, by se však spíše než pojem monogamie, hodil pro lidstvo pojem sukcesivní monogamie, což je v podstatě série monogamních vztahů. I ta ale není ideální, například vzhledem ke zdravému výchovnému prostředí dětí. Realita monogamie je ovšem taková, že i přesto, že většina jedinců mimo partnerské pohlavní styky odsuzuje, je jimi následně přitahována, či je praktikuje (Šmolka, 2010).

Vůči nevěře se tedy nějakým způsobem vymezujeme všichni. Máme k ní určité postoje, stejně tak jako jednotlivé národy či náboženství. I přesto, že se v podstatě jedná o porušení základní normy společenství, neexistují vymezené sankce. Tyto normy se však často neshodují s postoji individuálních jedinců. Šmolka (2003) si zde klade otázku, zda je možné, že tyto normy fungují jako bumerangový efekt a pokud by byla doktrína obrácená a nevěra by byla povinností, bylo by nevěry méně? Podobnou myšlenkou se zabýval i francouzský autor srovnávací psychologie Espinas, který řekl, že: *„Tam, kde je rodina těsně semknutá, tvoří se smečky jen v řídkých podmínkách. Naproti tomu tam, kde se vyskytuje volný pohlavní styk nebo polygamie, vzniká smečka takřka sama sebou... Má-li se utvořit smečka, musí se rodinné svazky uvolnit a individuum se musí zase stát svobodným“* (Pondělíček a Mašlová, 1971). Stejným tématem se také poměrně silně zabývala odbornice na mimo partnerské vztahy Vaughanová, která ve své knize o nevěře, nazývá monogamii mýtem. Mýtus monogamie je podle ní víra, která říká, že monogamie je v naší společnosti jakousi normou. Pokud je tedy jedinec nevěrný, může svoje chování vnímat jako osobní selhání. Skutečná realita ovšem je, že monogamie není normou. Pokud by byla, na světě by nebylo kolem 60 % mužů a 40 % žen, kteří nevěrní byli. Důvodem, proč je potřeba opustit od tohoto mýtu, je, jak uvádí Vaughanová, abychom ulevili pocitům hanby ne podvádějícím, ale podvedeným. Pokud by tento mýtus neexistoval, většina vztahů by se totiž nejen z nevěry dokázala vzpamatovat, zároveň by ale také nad jedinci nebyl pomyslný meč, který něco zakazuje a z monogamie by se stala vědomá volba. Partneri by si uvědomili, že i přesto jak se milují, v životě někdy nastane situace, kdy je bude přitahovat někdo jiný a že je to naprosto v pořádku, stejně jako je v pořádku a potřeba o tom komunikovat. Výzkumy, které byly prováděny na toto téma, ukazují, že pro většinu lidí je monogamie stále jednou z velmi důležitých pilířů vztahu. To ale zároveň nevylučuje jejich nevěru. Podle Vaughanové by bylo tedy odmítnutí monogamie pro společnost prospěšné nejen kvůli tomu, že by nevěrnému i podváděnému jedinci ulevilo od pocitu

hanby či ztráty vlastních hodnot, ale ulevilo by i společnosti, a to od nutnosti být společnost pokrytecká a plná tajemí nevěř a mimo partnerských poměrů (Vaughanová, 2009). Těmto pohledům na druhou stranu odporuje výzkum z roku 2022, který se věnuje tomu, zda je nevěra „nakažlivá“ a zda bude mít jedinec větší tendence k nevěře, pokud se bude nacházet v prostředí, kde je nevěra častým či běžným jevem. Výzkum zjistil, že poté co byli jedinci vystaveni nevěře, jejich motivace pro uchránění dlouhodobého vztahu silně klesá a pravděpodobně tak připravuje půdu, pro uvolnění touhy po alternativních partnerech. Toto prostředí tedy způsobuje určitou zranitelnost vůči nevěře (Birnbaum a kol., 2022).

I přes výše uvedené rozdílné pohledy společnosti a jedinců na nevěru, se o věrnosti stále mluví jako o velmi důležitém aspektu partnerského vztahu a je to známka toho, že si partneři navzájem důvěřují. Věrnost však pro každého jedince či pár, může znamenat něco jiného, a proto tedy vždy záleží na daných partnerech a jejich domluvených pravidlech. Pokud totiž nastavená pravidla budou dodržovat, mohou si být věrni i pro někoho na první pohled nevěrným chováním (Weiss, 2018).

5 TYPY NEVĚRY

Typů nevěry je definováno mnoho, v závislosti na různých autorech. Například Blow a Hartnett (2005) definují jako typy nevěry emocionální spojení, flirt, sexuální poměr, líbání, mazlení či pornografií. Mezi nové typy nevěry, patří například online nevěra, která přišla s rozvojem internetu. Vztah je udržován zejména skrze online konverzace či videohovory a aby toto online jednání mohlo být nazýváno online nevěrou, musí být skryto před dlouhodobým partnerem (Mao a Raguram, 2009). Dalším měřítkem může být také délka trvání nevěry, která se může pohybovat od hodiny až po několik let a nevěra se tedy následně může dělit na nevěru krátkodobou či dlouhodobou (Allen a kol., 2005).

5.1 Nevěra emoční a sexuální

Nejčastěji však autoři rozlišují nevěru na nevěru emoční a sexuální. Terapeutka Staci Lee Schnell (2016) do emoční nevěry řadí aféru objektu (téměř posedlost daným člověkem, díky které je silně zanedbáván dlouhodobý vztah), kybernetickou aféru (probíhá online, bez přítomnosti dlouhodobého partnera a patří do ní například sexting, psaní zpráv či videohovory) a emocionální aféru (citové připoutání k jiné osobě, než je dlouhodobý partner. Může se projevat jako častá komunikace o hlubokých či osobních věcech či jako sdílení životních otázek, cílů a snů), a do nevěry fyzické aféru sexuální (sexuální vztah či styk, při kterém jedinec ke svému sexuálnímu partnerovi nemá žádnou hlubší citovou vazbu). Nevěru emoční a sexuální vymezují také Matějček a Dytrych (2002), kteří ji navíc doplňují o nevěru fiktivní. Nevěra psychická je zamilování se do jiného člověka, než je stálý partner. Toto zamilování se může projevat jako sdílení problémů, radostí, snů a zároveň tyto věci jedinec přestává sdílet se svým stálým partnerem. Nevěra fyzická je vztah, s jiným než stálým partnerem, který obsahuje sexuální styk. Často se také jedná o sexuální styk náhodný, který slouží pouze pro erotické dobrodružství. Nevěra fiktivní je následně nevěra, při které vlastně k nevěře nedochází. Jedinec pouze demonstruje chování nevěry (začne se vyzývavě oblékat, tráví večery mimo domov) a snaží se u partnera o navodit dojem, že nevěrný opravdu je. Emoční a sexuální složku zmiňuje i Buss (1999), který do emoční složky řadí aktivity směřované k jiné osobě, než je dlouhodobý partner a patří tam například pozornost, čas, láska či finanční prostředky.

Sexuální nevěra je následně definována jako sexuální aktivity. Konkrétně sexuální aktivity v nevěře, více rozvádějí Ruza a Ruza (2010), kteří do aktivit řadí líbání, mazlení,

orální sex a pohlavní styk. Leeker a Carlozzi (2012) sexuální nevěru definují jako sexuální styk s třetí stranou, díky kterému se porušují párem stanovená pravidla, jako například mazlení, líbání a orální, anální nebo vaginální sex. Naopak emoční nevěru definují jako určitý výskyt emočního zapojení s třetí stranou, díky které se opět porušují párem stanovená pravidla (vzájemná důvěra, sdílení hlubokých myšlenek, láska, zranitelnost nebo oddanost).

Tyto typy nevěry (zejména sexuální a emoční), jsou spolu navíc často úzce provázány, vzájemně se ovlivňují a dohromady fungují tak, aby co nejvíce přispěli ke vztahové pohodě milenců (Birnbaum a Reis, 2019).

5.2 Mezipohlavní vnímání emoční a sexuální nevěry

Výše zmíněné rozdělení emoční a sexuální nevěry, je ovšem důležité i z pohledu rozdílného mezipohlavního vnímání nevěry. Podle Busse (1999) totiž ženy hůře odpouštějí nevěru emoční a muži zase nevěru sexuální. Této problematice se například věnovala velmi rozsáhlá studie z roku 2014, která proběhla téměř u 64 000 amerických občanů a zkoumala důsledky emoční a sexuální nevěry. Její výsledky ukazují, že u mužů představovala větší problém nevěra sexuální a u žen nevěra emoční (Frederick a Fales, 2014).

Argumenty evoluční psychologie pro rozdílné mezipohlavní vnímání emoční a sexuální nevěry, mají počátek v rodičovských investicích. Pro pohlavně rozmnožující se živočichy, vznikly dvě základní teorie strategií pro rozmnožování. První, která se nazývá r-strategie, je strategie, při které se živočichové soustředí na kvantitu potomků a doufají, že z nich co nejvíce přežije. Investují do nich totiž minimálně či vůbec. K-strategie se naopak snaží o menší počet potomků, o které se ale rodiče budou starat často až do jejich dospělosti (Capponi a Novák, 1995). Podobným tématem se zabývá Trivers (1972), se svým pojetím teorií o rodičovských investicích, ve kterých říká, že každý rodič do svého potomka vkládá určitý počet investic, které se pak odvíjí od jeho šance na přežití. Pokud bude mít pár pouze jednoho potomka, oba dva partneři do něj mohou vkládat 100 % svých zdrojů. Pokud mají potomků více, tyto zdroje se mezi potomky rozdělují a u každého potomka se tak snižuje procento šance na přežití. Toto Triversovo pojetí rodičovských investic, má zároveň vliv na pohlavní výběr, což je proces, který řídí sexuální chování jedinců a spočívá v tom, že příslušníci jednoho pohlaví mezi sebou soutěží o reprodukční přístup k druhému pohlaví (obvykle muži o přístup k ženám). A právě tyto rodičovské investice mají podíl i na mezipohlavními rozdíly ve vnímání nevěry. Pokud má totiž žena pohlavní styk s jiným partnerem, než je její primární, v nebezpečí se nejvíce ocitá právě primární partner, který

může potencionálně věnovat investice (energii a zdroje) do potomka, který není jeho. Dlouhodobá partnerka se naopak ocitá v nebezpečí ve chvíli, kdy má partner kromě vztahu primárního i jiný vztah a do něj následně začne vkládat část či veškeré své investice (Evans a Zarate, 2002). Díky těmto rodičovským investicím, se tedy z pohledu evoluční psychologie ženy obávají více nevěry emoční a muži zase nevěry sexuální.

6 FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ VZNIK NEVĚRY

Ještě před popisem samotných důsledků nevěry, je důležité zmínit její nejčastější faktory. V roce 2020 proběhla studie, která se zabývala tím, proč lidé ve vztahu podvádějí. Výzkum probíhal u 495 lidí a mezi nejčastější příčiny nevěry, jedinci uváděli zlost, malou sebeúctu, nedostatek lásky, sexuální touhu, potřebu rozmanitosti, zanedbávání partnerem či situační okolnosti. Tyto motivace navíc dále ovlivnily to, jak dlouho nevěra probíhala, jak moc byli do nevěry zainteresováni emočně a zda jejich primární vztah následně skončil (Selterman, 2020). Pokud se tedy podíváme na výše zmíněné faktory, příčiny nevěry lze převážně rozdělit na faktory osobnostní, situační a vztahové.

6.1 Faktory osobnostní

Allen (2005) mluví o jisté souvislosti nevěry a struktury osobnosti, konkrétně s dimenzemi, které tvoří pětifaktorovou strukturu osobnosti „Big Five“ (Goldberg, 1990). Ve stejném roce proběhl výzkum právě na toto téma a respondenti, kteří byli nevěrní, v Big Five dotazníku vykazovali častěji faktory extroverze a otevřenosti vůči novým zkušenostem (Orzeck a Lung, 2005). Souvislost nevěry s Big Five, prokázali i Schmitt a Buss (2001), například existencí nepřímé korelace mezi ochotou a zásadovostí. V zásadě tedy studie prokázali, že k nevěře může osobnostně přispívat silná extraverte a neuroticismus, a následně slabá svědomitost a přívětivost. Mezi další rysy, kterou mohou přispět k nevěře patří například nedostatek porozumění a pečlivosti, častá náladovost, vysoký intelekt, narcismus (Buss a Shackelford, 1997), emoční nezralost, porucha sebevědomí či zanedbanost jedinců (Mark a kol., 2001).

6.2 Faktory situační a vztahové

Existují i určité situace a fáze v životě, které způsobují vyšší riziko toho, že jedinec bude nevěrný. Buss a Shackelford (1997) zjistili, že se na nevěře může podílet vysoké množství alkoholu, nižší vzdělání nebo silná náboženská víra. Vliv také může mít fakt, že jedinec pochází z rodiny, ve které se již nevěra vyskytla (Weiser a kol., 2014). Též se může jednat o syndrom nevybouřeného mládí (Mark a kol., 2011). Protože velkou část svého života strávíme v práci, i zde je poměrně velká příležitost pro nevěru, vzhledem ke každodennímu kontaktu se spolupracovníky (Blow a Hartnett, 2005). Dalším faktorem také

může být předchozí nevěra. Pokud už jedinec někdy nevěrný byl, existuje mnohem větší šance, že se nevěry dopustí znovu (Mark a kol., 2011).

Co se týče partnerských vztahů, velmi častým faktorem nevěry, je zejména u mužů sexuální nespokojenost (Schensul a kol., 2004; Barta a Kiene, 2005; Allen a kol., 2005; Buss a Shackelford, 1997) či nízké sebevědomí (Schensul a kol., 2004). Dalšími častými faktory je také nuda ve vztahu, nedostatek partnerovo podpory nebo konflikt, který popisují například Allen (2005) nebo Buss (1997). Dle výše zmíněných faktorů, se tedy v podstatě jedná o partnerskou spokojenost, která je potřebnou součástí partnerského vztahu. Podle studie z roku 2000 je zřejmé, že pravděpodobnost nevěry roste s nízkou spokojeností ve vztahu. Podobné faktory uvádí i studie z roku 2006, která však konkrétněji zmiňuje potřebu soukromí, bezpečí, emocionální podpory a seberozvoje. Vstup do manželství též přináší určité faktory, které mají vliv na následnou nevěru. Mezi ně patří samotná adaptace na manželství nebo návrat žen po mateřské dovolené do práce (Mark a kol., 2011; Brand a kol., 2007).

6.3 Faktory pohledem evoluční psychologie

Pohledy evoluční psychologie na faktory, které ovlivňují nevěru, se liší v závislosti na pohlaví. Pokud se vezme v potaz, že žena je za svůj život schopna přivést pouze omezený počet potomků (díky těhotenství a vysokým investicím) a muž má téměř neomezené možnosti (pokud nebereme v potaz limity jeho vlastních sil), z evolučního hlediska je pro muže přínosnější r-strategie³ (Capponi a Novák, 1995). Cílem mužů je totiž zachovat svůj živočišný druh a promiskuita tedy může mít u mužů biologický původ (Šmolka, 2010). Trivers (1972) na druhou stranu uvádí, že nejvýhodnější strategie pro muže, je strategie smíšená. Hlavním cílem pro ně stále zůstávají dlouhodobé rodičovské investice, zároveň jsou ale geneticky výhodné mimo partnerské sexuální aktivity, a to z toho důvodu, že do potomka bude investice vkládat otec, který opravdovým otcem potomka není, pouze se toho domnívá. Výzkum z roku 2019 také poukazuje na to, že častější nevěra může mít u mužského pohlaví původ ve větším množství testosteronu (Klimas a kol., 2019). Tvzení, které určitým způsobem podporuje r-strategii, a to jak u mužského, tak ženského pohlaví, je tvrzení o zachování živočišného druhu od Dawkinse (2018), který tvrdí, že lidským údělem není pouze zachovat svůj živočišný druh, ale replikovat svůj sobecký gen. Sobecký z toho

³ strategie, při které se živočichové soustředí na kvantitu potomků a doufají, že z nich přežije co nejvíce, investují do nich totiž minimálně či vůbec (Capponi a Novák, 1995)

důvodu, že jde v podstatě o závod mezi alelami (formami genu) určitého genu a vlastnost, kterou pak alela přinese, nemusí být prospěšná pro samotný organismus. Lidé jsou tedy podle něj v podstatě jen pouhými nástroji, které jsou stvořeny proto, aby se sobecký gen zachoval a donekonečna se rozmnožoval.

Podle výše zmíněných argumentů, tedy muži měli a mají pravděpodobně mnohem větší sklon k promiskuitě než ženy. I ženy ale vykazovaly a vykazují určitou promiskuitu, která však měla jiné důvody než u mužského pohlaví (Blow a Harnett, 2005), například výměna sexu za potravu, sexuální uspokojení (Evans a Zarate, 2002) nebo hledání jiného a lepšího partnera či jeho úspěšné nalezení (Buss, 2000). Výše zmíněné vyhledávání promiskuity za účelem sexuálního uspokojení však vyvrací některé současné výzkumy nebo jim minimálně přikládají menší váhu. Výzkum z roku 2011 poukazuje na to, že ženám, které se zúčastnily nevěry, nepředcházelo žádné sexuální vzrušení, které měli touhu ukojit (Mark a kol., 2011). Ženy mimo jiné z pohledu evoluční psychologie těmito krátkodobými vztahy mohly mnohem více ztratit než získat – muž je mohl opustit a žena by tak zůstala s dítětem sama nebo jí mohl na nevěru dlouhodobý partner přijít a jí by tak od partnera hrozilo nebezpečí (Evans a Zarate, 2002).

7 DŮSLEDKY NEVĚRY

Důsledky nevěry jsou velmi rozmanité a různí se od každého jedince, vztahu i pohlaví. To, co ale mají ve většině případech společné, je negativní pachut' tohoto aktu. Až na pár výjimek, má nevěra zejména negativní dopady a jedince i vztah může silně traumatizovat (Šmolka, 2010).

7.1 Důsledky nevěry na jedince

Každý jedinec i partnerský vztah je jiný, a i z tohoto důvodu se důsledky na daného jedince liší. V této kapitole bych tedy ráda představila důsledky nevěry nejen na jedince, kteří byli podvedeni, ale i na jedince nevěrné.

Co se týče podvedených jedinců, podle studií se cítí často velmi deprimovaně, slabě a mají problém fungovat v běžném životě. Ztrácí zájem o práci, rodinu i koníčky. Bohužel všechno tohle se děje zrovna ve chvíli, když člověk potřebuje veškerou sílu, aby mohl nevěře čelit a nějakým způsobem ji zpracovat (Vaughanová, 2009). Častým příznakem jsou depresivní symptomy (Bozoyan a Schmiedeberg, 2022; Cano a O'Leary, 2000), snížené sebevědomí (Bozoyan a Schmiedeberg, 2022) a jedinec je velmi silně traumatizován (Lusterman, 2005). Poměrně zajímavý je k tématu dopadů výzkumu z roku 2019, který zkoumal, že důležitou roli v tom, jakým způsobem jedinec zvládne zpracovat partnerovu nevěru, hraje právě jeho sebevědomí. Studie probíhala u 232 vysokoškolských studentů a ukazuje, že vysoké sebevědomí úspěšně tlumilo negativní emoční následky partnerovi nevěry (Shrout a Weigel, 2019). Jedinec je dále často celou situací velmi ponížen a pociťuje vztek, hanbu, bezmoc, ale i strach z odloučení partnera (Cano a O'Leary, 2000). Na druhou stranu jsou jedinci, kteří potřebují ihned veškeré informace, a tak se neustále vyptávají. Následná zjištění jim však často přináší pouze větší utrpení (Allen a kol., 2005). Charny a Parnass (2008) dokonce utrpení ze zjištěné nevěry přirovnávají s duševním poraněním, které nastává při oddělení dítěte od matky. Emoce související s nevěrou jsou tedy tak silné, že jedinci mohou sklouznout k drogám či úvahám o sebevraždě (Vaughanová, 2009), zároveň může nevěra vzbuzovat touhu po pomstě a stává se tak velmi silným prediktorem pro fyzickou agresi (O'Leary a kol., 2007). Co se týče chování, které podvedené jedince ovlivňuje i fyzicky, často dochází k rizikovému chování, jako například nechráněný sex, záchvatové přejídání či odpírání si potravin (Shrout a Weige, 2017). Lonergan a kol. (2020)

dále zmiňují, že se u jedinců často vyskytuje nespavost, problémy se soustředěností, úbytek váhy či dočasná ztráta libida.

I nevěrní jedinci ale vykazují určité negativní důsledky nevěry. Doktorka Karen Finn říká, že navzdory počátečnímu vzrušení z nevěry, může jedinec pociťovat úzkost, vinu, stud či sebe nenávisť, a to při myšlenkách na to, jaké dopady to bude mít na partnera, kterého milují. Dále také často přemýšlí nad tím, proč to udělali a pociťují úzkost ze špatného úsudku (Finn, 2017). Pocity studu a nenávisť zmiňuje i studie z roku 2005, která navíc uvádí depresi a celkové uzavření se do sebe (Voth, 2005). Hall a Fincham (2009) dokonce zmiňují, že nevěrný jedinec může procházet mnohem větším množstvím distresu než jeho podvedený partner. Provedená nevěra zároveň zvyšuje šanci, že bude jedinec nevěrný znovu (Mark a kol., 2011). Studie z roku 2017 mluví konkrétněji o třikrát větší šanci (Knopp a kol., 2017). Vědci z University College London tento fakt zdůvodňují tím, že s každým zalháním klesá míra viny. To je způsobeno odezvou amygdaly (části mozku), která je zodpovědná za emoce. S každým dalším zalháním se tedy odezvy zeslabují a jedinec se tedy následně s každou nevěrou cítí méně provinile (Garrett a kol., 2016).

Důsledky nevěry na jedince se liší i v závislosti na pohlaví. V roce 2008 zkoumali Miller a Maner, jak se s nevěrou vypořádávají muži versus ženy. Výsledky výzkumu ukázaly, že muži projevují silnější pocity hněvu a násilí (zejména díky představám o milencovi), zatímco ženy projevují spíše smutek a potřebu být obklopeny přáteli.

7.1.1 Žárlivost

Jeden z nejčastějších důsledků nevěry je žárlivost, a to nehledě na to, zda se nevěra opravdu stala nebo se jí partner pouze domnívá (White a Mullen, 2006). Žárlivost se navíc může týkat jak podvádějících, tak i podvedených jedinců. Hartl (2004) žárlivost definuje jako „pocit úzkosti partnerů hetero- i homosexuálních, který vyrůstá z nejistoty o citech milované osoby; žárlivost je zaměřena vůči třetí osobě nebo osobám, které jsou vnímány jako ohrožující“. Buss žárlivost definuje jako emoční stav, který vzniká v důsledku ohrožení vztahu a obsahuje mix emocí jako například smutek, strach nebo hněv (Buss, 2014). Zároveň je to podle něj stav, který má velmi rychlý nástup, ale jeho trvání je následně velmi krátké. Brewer a Riley (2010) žárlivosti navíc rozumí jako určitému projevu náklonosti, oddanosti a lásky.

Podle Buunka (1997) se dá žárlivost rozdělit na tři základní typy, a to na žárlivost reaktivní, úzkostnou a preventivní. Žárlivost reaktivní, je už dle názvu žárlivost na určitou

akci, tedy její reakce. Jedná se o rozrušení v důsledku vztahu partnera a rivala a Buunk tuto reakci označuje jako negativní. Obdobou této žárlivosti je žárlivost situační, která se objevuje pouze ve chvíli, pokud je k ní skutečný důvod a často následně odezní (Hartl, 2004). Při žárlivosti úzkostné, se nemusí jednat o žádný kontakt partnera a rivala. Jedinec si možné potencionální situace pouze představuje a tyto představy následně vedou k rozrušení, úzkostem, strachu či dokonce posedlosti neexistujícím vztahem partnera a rivala. Preventivní žárlivost je následně typ žárlivosti, při kterém se jedinec snaží vztahu partnera a rivala úplně předejít. Často mají jedinci majetnické sklony, partnerovi věci neustále zakazují a při sebemenším náznaku bližšího kontaktu s potencionálním rivalem jsou silně rozrušeni.

Samotná žárlivost se však netýká pouze podváděných jedinců. V roce 2023 byl proveden výzkum, který se zabýval výzkumem žárlivosti a výsledky ukazují, že jedinci v mladém věku, kteří byli ve svých předchozích vztazích nevěrní, vykazují silnější žárlivost na kognitivní (smyslové) i behaviorální (chování) úrovni (Ocelíková, 2023). Stejně výsledky, sice už bez zaměření na jedince v mladém věku, prokázal výzkum z roku 2020 od Buunka a Fernardeze.

Co se týče žárlivosti a pohledu evoluční psychologie, ta mimo jiné vyzdvihuje její pozitivní aspekty. Chung a Harris (2018) vysvětlují účel žárlivosti jako prevenci, proti tomu, aby si partnera přivlastnil někdo jiný. Djikstra a kol. (2013) zase mluví o určité strategii, která pomáhá zajistit věrohodnost otcovství a prevenci nevěry. Projev žárlivosti, je dle Busse (1995) či Scelza (2013) adaptivní odpovědí na potencionální či aktuální hrozbu od intrasexuálních rivalů, která má za úkol ochránit partnerský svazek a to tím, že jejím aktivováním motivuje partnera k tomu, aby se vyhnul sexuálnímu styku s jinou osobou. Zároveň je v mnoha výzkumech vidět, že ženy projevují mnohem větší žárlivost na partnerovo emoční nevěru a muži zase na partnerky sexuální nevěru. Tuto hypotézu testoval Buss ve třech studiích. V první studii nejdříve muži a ženy vybírali, jaká situace by je rozrušila více (emoční versus sexuální nevěra partnera). V druhé studii se následně zaznamenávali jejich fyziologické reakce (například srdeční frekvence) a to při představování si nevěry, u které předtím usoudili, že by je rozrušila více. Třetí studie následně testovala vliv předem daného vztahu, na aktivaci žárlivosti. Všechny tyto studie prokázali mezipohlavní rozdíly a potvrdili tedy vazby na aktivaci žárlivosti, a to u mužů na sexuální nevěru a u žen na nevěru emoční. (Buss a kol., 1992; Scelza, 2013). Hlavní důvody pro tyto mezipohlavní rozdíly v žárlivosti, jsou opět rodičovské investice, které jsou pro ženy mnohonásobně větší, z důvodu těhotenství a následného kojení a péče. Mužská investice naopak často končí sexuálním stykem a předáním spermií.

7.1.2 Chování nevěrných jedinců v důsledku nevěry

Existují určité typy chování, kteří nevěrní jedinci vykazují, a to ať už se nevěru snaží zakrýt či nikoliv. Odborná studie od Busse ukazuje, že mezi ně patří například neochota trávit s partnerem volný čas, nezájem o sexuální styk nebo vyhledávání sporů (Buss a Shackelford, 1997). American Association for Marriage and Family Therapy uvádí naopak až neobvyklý zájem o sexuální styk, více času stráveném na úpravách jedincova zevnějšku, nekvalitní spánek, stres, problémy se soustředěním, potřebu většího soukromí a určitou neschopnost navázat běžný partnerský kontakt. Birnbaum a kol. (2022) navíc ještě zmiňují silnou podezíravost z nevěry, právě ze strany nevěrného partnera, která ale nemá žádné racionální nebo logické odůvodnění. Zároveň nechtějí s primárním partnerem plánovat jakékoliv události do budoucna a od partnera a jejich vztahu se distancují i v oblasti finanční. V dnešní době internetu, kdy mezi sebou lidé komunikují online, se poměrně často vyskytuje také online nevěra, u které se též dají sledovat určité typy chování. Výzkum z roku 2000 poukazuje na některé chování, kterým se podvádějící jedinci vyznačují, či chování, kterým se snaží svou nevěru skrýt. Mezi nejčastější ukazatele patří změna spacích návyků, větší ochrana svého soukromí (například na telefonu či PC), ignorace domácích povinností a změna chování k partnerovi, která se může projevat menší angažovaností ve vztahu či nezájmem o sex (Young a kol., 2000). Ne vždy se ovšem jedinec, který skrývá nevěru, musí chovat dle výše zmíněných ukazatelů či vykazovat jiné zvláštní známky chování. Chování jedince může být naprosto v normě či dokonce velmi pozitivní. Odborná diskuze na téma nevěry z roku 1993 od E. Bornemana poukazuje například na to, že se nevěrní jedinci často ke svým partnerům chovají doma lépe než jedinci věrní (Capponi a Novák, 1995).

Určité typy chování nevěrní jedinci vykazují i po odhalení či přiznání nevěry. Na začátek je důležité zmínit, že co se týče samotného přiznání nevěry, dochází k němu pouze u malého množství podvádějících. V roce 2020 proběhl výzkum ohledně chování a pocitů jedinců, kteří se dopustili nevěry. Pouze u třetiny respondentů došlo k přiznání, většina z nich se pravděpodobně navíc přiznala z důvodu pomsty či odplaty (Selterman a kol., 2020). Jedinci se také často přiznávají pouze k části své nevěry, a to díky očekávání, že je částečné přiznání nevěry věrohodnější než žádné. Zároveň díky tomu není potřeba sdělovat primárnímu partnerovi veškeré detaily. Jak bylo však zjištěno Peerem a kol. (2014), toto částečné přiznání je pro podvádějícího jedince ve finále emočně obtížnější a cítí se poté ještě hůře, než kdyby se nepřiznali vůbec, či úplně.

7.2 Negativní důsledky nevěry na partnerský vztah

Nevěra má negativní důsledky nejen na samotné jedince, ale i na jejich partnerský vztah. Velmi silně postihuje důvěru mezi partnery a jedinci tak ztratí v partnerovi oporu a přestanou mu důvěřovat (Vaughanová, 2009; Allen a kol., 2005). Dochází také k celkově negativnímu ovlivnění emoční partnerské pohody (Bozoyan a Schmiedeberg, 2022) a jedinci ztrácí ideály a víru v jak samotného partnera, tak právě v celý vztah (Allen a kol., 2005; Vaughanová 2009). To způsobuje zejména fakt, že u většiny vztahů dochází k samotnému odhalení či přiznání až po dlouhodobém tajení a zapírání, a jedinec je tak často po tomto zjištění ještě více ochromen (Lusterman, 2005). Nevěra má tedy na partnerská vztah destruktivní důsledky. Velmi často dochází k rozchodu či rozvodu (Bozoyan a Schmiedeberg, 2022; Allen a kol., 2005; Cano a O'Leary, 2000) a monogamní pouto je nenávratně zničeno (Lusterman, 2005). Často je to ale právě nevěrný partner, který pociťuje tak silnou vinu, že není schopný v partnerství setrvat, a to následkem jeho odchodu rozpadne (Vaughanová, 2009).

Spolu s úpadkem důvěry, je také ovlivněn sexuální život jedinců, a to zejména v případech, pokud nevěra byla sexuální. Podvedený partner má často pocit, že za nevěru může špatný sexuální život a pro některé páry to může způsobit dočasné či dlouhodobé přerušování sexuálního života. Jak ženy, tak muži, mohou mít problémy se zdravým fungováním sexuálního života i na fyziologické bázi. Způsobují to silné emoce, se kterými může být žena neschopna dosáhnout orgasmu či neschopna se vůbec vzrušit. Co se týče mužů, psychosexuální a vztahová terapeutka Amanda Barge (2010) zmiňuje, že může dojít k erektilní dysfunkci, a to jak u mužů podvedených, u kterých tuto dysfunkci způsobí šok či trauma, tak i u mužů podvádějících, kterým tuto dysfunkci způsobí úzkosti vzniklé ze studu. Sexualitu je tedy často možné zhojit až po zhojení samotných emocí (Vaughanová, 2009).

Nevěra může také ovlivnit kvalitu budoucích vztahů. Výzkum z roku 2020 poukazuje na to, že jedinci, kteří byli podvedeni, pociťují nižší kvalitu vztahu s novým partnerem a obecně větší sexuální touhu, a je u nich pravděpodobnější, že v budoucnu sami někoho podvedou (Arantes a kol., 2020).

7.3 Pozitivní důsledky nevěry

I přesto, že je nevěra jev, který s sebou přináší zejména negativní důsledky, i zde se občas vyskytují pozitivní aspekty. Co se týče pozitivních důsledků na podvedené

jedince, Vaughanová (2009) uvádí, že se mohou stát následně vnitřně silnějšími a mít větší sebedůvěru. Podobné výsledky ukazuje i výzkum z roku 2014, ve kterém respondenti uváděli, že díky nevěře lépe zvládají běžné životní překážky a cítí se psychicky mnohem silněji (Laaser a kol., 2017).

Co se týče pozitivních důsledků na nevěrné jedince, této problematice se v roce 2020 věnoval výzkum, který se konkrétně zaměřoval na dospívající jedince. Bylo prokázáno, že nevěra může v tomto období pozitivně přispět k osobnímu růstu, vzhledem k touze a potřebě zkoumat nové věci a pocity (Beltrán-Morillas a kol., 2020). Podobné výsledky přinesl i výzkum od Abrahamsona a kol. (2017), který zmiňuje konkrétně duševní růst jedinců, kteří následně navíc dokáží nevěru vnímat jako určitou možnost pro zlepšení svého duševního zdraví. Mezi další pozitivní důsledky u nevěrných jedinců patří například zvýšení sebevědomí, následné sblížení partnerů či uvědomění si důležitosti komunikace ve vztahu (Olson a kol., 2002).

PRAKTICKÁ ČÁST

8 CÍL VÝZKUMU A VÝZKUMNÉ OTÁZKY

Cílem tohoto výzkumu, bylo prozkoumat a popsat partnerskou nevěru v heterosexuálních vztazích, a to konkrétně její důsledky, z pohledu podvádějících jedinců. Protože není možné, aby byly pokryty veškeré důsledky partnerské nevěry, výzkum byl zúžen do čtyř oblastí. Zajímalo mě, co jedinci považují za nevěru, jak vnímají důsledky emoční versus sexuální nevěry, jaké důsledky měla nevěra na ně samotné a zda a jaké pozitivní důsledky podle nich nevěra přináší.

Ve svém výzkumu jsem se tedy zabývala následujícími výzkumnými otázkami:

- VO 1: Jaké chování jedinci považují za nevěru?
- VO 2: Proč má emoční či sexuální nevěra podle nevěrných jedinců horší důsledky?
- VO 3: Jaké důsledky má nevěra na nevěrného jedince?
- VO 4: Má podle jedinců nevěra pozitivní důsledky? Jaké?

Výzkum jsem uskutečnila společně s Kateřinou Štolovou, která píše bakalářskou práci též na téma partnerské nevěry u heterosexuálních jedinců, ovšem se zaměřením na její příčiny. Konkrétně mou náplní práce, byl nábor pěti respondentů (respondenti č.1 – č.5), s kterými jsem rozhovory též uskutečnila, nahrávala a přepisovala.

Výsledky na výzkumné otázky, se následně vztahují pouze k mému vzorku respondentů a nejsou zobecňovány na celou populaci (Řiháček a kol., 2013), vzhledem k široké problematice tématu a kvalitativní strategii, kterou jsem v mé práci použila.

9 METODOLOGIE VÝZKUMU

9.1 Vzorek osob

Pro nábor respondentů byl vytvořen letáček, který byl distribuován na sociálních sítích a vzhledem k tomu, že IPA vyžaduje homogenitu souboru, byla stanovena určitá kritéria, která museli respondenti splnit, aby mohli být zařazeni do výzkumu (Řiháček a kol., 2013). Samotný nábor probíhal od roku 2022 do roku 2023, a zaměřoval se na heterosexuální muže a ženy ve věku 18-45 let, kteří byli ve svém partnerském vztahu nevěrní. Věkové rozmezí bylo určeno z toho důvodu, aby vzorek respondentů byl podobně sexuálně aktivní a vztah, ve kterém v době nevěry byly dotazované osoby, měl trvat alespoň 3 měsíce (lze o takovém vztahu říci, že byl nebo je perspektivní). Pro potřeby kvalitativního výzkumu, byl následně stanoven vzorek skládající se z 10 respondentů – 5 mužů a 5 žen, a průměrný věk respondentů nakonec činil 28,4 let u mužů, a 24 let u žen.

9.2 Výzkumný nástroj

Výzkum byl prováděn kvalitativní metodou skrze polostrukturované rozhovory, které byly zaměřeny na individuální zkušenost respondentů. Před začátkem rozhovorů nejdříve proběhl online pilotní rozhovor s Mgr. Klárou Bártovou, Ph.D., se kterou jsem měla možnost si vyzkoušet rozhovor na nečisto a dostala jsem doporučení, jak správně rozhovor vést a vyvarovat se tak nesprávných či nevhodných otázek.

Rozhovory s respondenty byly následně s jejich souhlasem nahrávány a přepisovány. V rozhovoru byly nejdříve pokládány obecné otázky, například ohledně věku a bydliště, a poté se již přešlo k tématu nevěry. Respondenti byli dotazováni dle polostrukturovaného rozhovoru na celou situaci ze široka, to znamená, jakým způsobem a jak dlouho nevěra probíhala, a jaké byly důvody a motivace k nevěře. Poté se rozhovor zaměřoval na to, jak se oba partneři s nevěrou vyrovnali a jaké měla nevěra důsledky na vztah. Na závěr bylo respondentům kladeno několik doplňujících otázek, například ohledně jejich vlastní definice nevěry.

Výzkumné otázky byly rozřazeny do šesti okruhů:

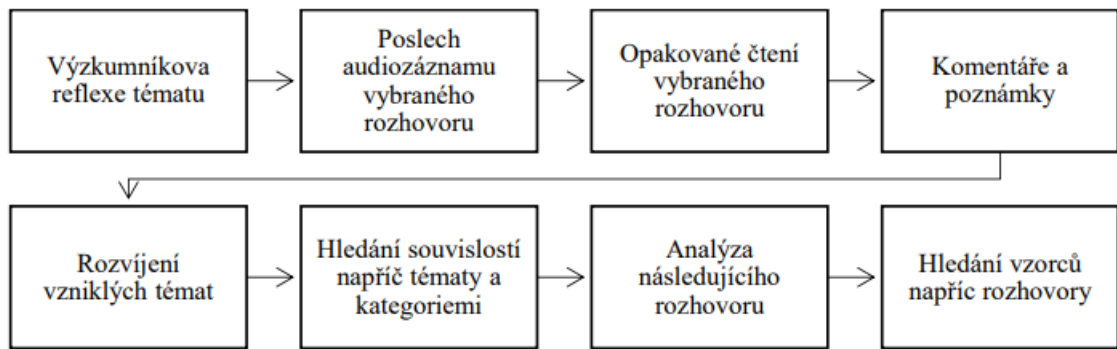
- obecné otázky (věk, zaměstnání, bydliště, důvod účasti, aktuální vztah, přiblížení rozhovoru)
- popis situace (popis a důvody nevěry)
- vyrovnání se s nevěrou a řešení situace
- důsledek (důsledky nevěry na vztah a jedince)
- závěr (negativa či pozitiva nevěry, pohled na nevěru zpětně)
- doplňující otázky (co pro ně znamená nevěra, zda je horší citová či sexuální nevěra)

Veškeré dokumenty jako leták (příloha č.1), vzor rozhovoru (příloha č.2), informovaného souhlasu (příloha č.3) a souhlas s mlčenlivostí (příloha č.4), jsou přiloženy v přílohách bakalářské práce.

9.3 Výzkumná strategie

Pro výzkum byla použita kvalitativní strategie a sběr i vyhodnocování dat, bylo tedy k povaze výzkumu poměrně časově náročné a komplikované, ovšem díky tomu jsem získala velmi podrobné a ucelené informace, o zkušenostech jednotlivých respondentů (Hendl, 2005).

Nahrávky rozhovorů byly 30-60 minut dlouhé a tyto nahrané rozhovory byly následně přepisovány formou doslovné transkripce, díky které bylo zaznamenané každé slovo i zvuk, a při následné analýze tak bylo připomenuto dané emoční klima probíraného tématu. Pro analýzu získaných dat, byla použita interpretativní fenomenologická analýza (IPA), což je kvalitativní přístup, který nám pomáhá „porozumět žité zkušenosti člověka a detailně prozkoumat, jak člověk utváří význam své zkušenosti, což nám umožňuje porozumět jednotlivé události nebo procesu – fenoménu“ (Řiháček a kol., 2013). Každý rozhovor jsem tedy nejdříve řádně prozkoumala, což v praxi znamenalo několikanásobné čtení přepsaného textu a následně jsem z celých rozhovorů generovala kódy, které odpovídaly daným výzkumným otázkám. Pro větší přehlednost, jsem pro tyto kódy vytvořila tabulky a v nich jsem následně hledala vzorce, které se opakovaly, a z kterých jsem poté mohla získat odpovědi na výzkumné otázky.

Obrázek 2: Časové schéma analýzy dat (Smith a kol., 2009)

9.4 Etika výzkumu

Jelikož se jedná o citlivé téma, respondentům byl před začátkem rozhovoru předložen informovaný souhlas. Údaje respondentů byly dále změněny a získaná data nebyla šířena nikde jinde, než pro účely bakalářské práce a to pouze v neúplné formě. Po přepsání byly následně nahrávky rozhovorů smazány.

10 ANALÝZA ZÍSKANÝCH DAT A INTERPRETACE

10.1 Představení respondentů

V této kapitole se nejdříve nachází shrnutí respondentů, které čtenáře se seznámí se základními údaji, které jsou důležité pro následující výzkum.

R.Č. 1 je žena, které je 26 let, a bydlí a pracuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá rok a čtvrt, a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojená ve vztahu a deset je velmi spokojená ve vztahu, vztah zhodnotila číslem osm. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byla nevěrná.

Vztah, ve kterém byla nevěrná trval čtyři roky, s tím, že ve třetím roce nastala pauza. Byl to její první vážný vztah, ale necítila se dostatečně milovaná. Nevěrná byla několikrát s několika různými muži a byla to nevěra čistě sexuální. O nevěře se partner nikdy nedozvěděl a vztah nevěra nijak neovlivnila.

R.Č. 2 je žena, které je 25 let, a bydlí a studuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá sedm let a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojená ve vztahu a deset je velmi spokojená ve vztahu, vztah zhodnotila číslem jedenáct. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byla nevěrná.

Vztah, ve kterém byla nevěrná trval dva a půl roku. Byl to její první vztah a chybělo jí od partnera pochopení. Nevěrná byla několikrát s jedním mužem a byla to nevěra jak sexuální, tak emoční. O nevěře se partner nikdy nedozvěděl a vztah nevěra ovlivnila tak, že se díky nevěře partnerovi věnovala méně.

R.Č. 3 je žena, které je 21 let, a bydlí, studuje a pracuje v Pardubickém kraji. Aktuálně je ve vztahu, který trvá dva a čtvrt roku a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojená ve vztahu a deset je velmi spokojená ve vztahu, vztah zhodnotila číslem osm. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byla nevěrná.

Vztah, ve kterém byla nevěrná trval čtyři roky a chybělo jí tam dost věcí. Aktivní v něm byla pouze ona. Nevěrná byla několikrát s několika různými muži a byla to nevěra čistě sexuální. O nevěře se partner nikdy nedozvěděl a vztah nevěra nijak neovlivnila.

R.Č. 4 je žena, které je 23 let, a bydlí, pracuje a studuje v Praze. Aktuálně není ve vztahu.

Vztah, ve kterém byla nevěrná trval třičtvrtě roku. Ve vztahu byla spokojená. Nevěrná byla jednou s partnerovo kamarádem a byla to nevěra čistě sexuální. O nevěře partnerovi řekla a ten se s ní následně rozešel.

R.Č. 5 je muž, kterému je 25 let, a bydlí, pracuje a studuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá rok a třičtvrtě a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojený ve vztahu a deset je velmi spokojený ve vztahu, vztah zhodnotil číslem šest. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byl nevěrný.

Vztah, ve kterém byl nevěrný trval sedm let, s tím že ve čtvrtém roce nastala pauza. Byl to jeho první vážný vztah, ale vadilo mu, že se ve vztahu nic neřešilo. Nevěrný byl dvakrát se stejnou ženou a byla to nevěra jak emoční, tak sexuální. O nevěře partnerce řekl a následně vztah ukončil. O nějakou dobu později se dali znovu dohromady a byli spolu další tři roky. Poté se po vzájemné dohodě opět rozešli.

R.Č. 6 je muž, kterému je 26 let, a bydlí a pracuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá s pauzami pět let a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojený ve vztahu a deset je velmi spokojený ve vztahu, vztah zhodnotil číslem sedm. Aktuální vztah je vztahem, ve kterém byl nevěrný.

Ve vztahu je šťastný, přítelkyně je ale hodně žárlivá a často se hádají kvůli blbostem. Nevěrný byl jednou a byla to nevěra čistě sexuální. O nevěře partnerce neřekl a vztah to nijak neovlivnilo.

R.Č. 7 je muž, kterému je 39 let, a bydlí a pracuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá osm let a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojený ve vztahu a deset je velmi spokojený ve vztahu, vztah zhodnotil číslem šest až sedm. Aktuální vztah je vztahem, ve kterém byl nevěrný.

Ve vztahu se po čtyřech letech začal v sexuálních záležitostech nudit. Nevěrný byl několikrát s různými ženami a byla to nevěra pouze sexuální. O nevěře partnerce nikdy neřekl. Partnerka mu moc nevěří, ale neptá se ho na to. Vztah to podle něj ovlivňuje dobře.

R.Č. 8 je žena, které je 25 let, a bydlí, studuje a pracuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá dva roky a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojená ve vztahu a deset je velmi spokojená ve vztahu, vztah zhodnotila číslem osm až devět. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byla nevěrná.

Vztah, ve kterém byla nevěrná trval rok. Byl to její druhý vážný vztah, byla spokojená, ale chtěla zkoušet nové věci. Nevěrná byla několikrát s jedním mužem a byla to nevěra

jak emoční, tak sexuální. O nevěře partnerovi řekla a vztah byl nevěrou poznamenaný. O půl roku později se rozešli.

R.Č. 9 je muž, kterému je 22 let, a bydlí a studuje v Praze. Aktuálně není ve vztahu.

Nevěrný byl v posledním vztahu, který trval od střední školy. Ve vztahu se začal nudit, něco tomu začalo chybět. Nevěrný byl jednou a byla to nevěra pouze sexuální. O nevěře následně partnerce řekl a rozešli se.

R.Č. 10 je muž, kterému je 30 let, a bydlí a pracuje v Praze. Aktuálně je ve vztahu, který trvá tři roky a na škále od jedné do deseti, s tím že jedna je velmi nespokojený ve vztahu a deset je velmi spokojený ve vztahu, vztah zhodnotil číslem osm. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byl nevěrný.

Vztah, ve kterém byl nevěrný trval tři roky a byl to jeho první vážný vztah.

Nevěrný byl jednou s partnerčinou kamarádkou a byla to nevěra čistě sexuální. O nevěře se partnerka dozvěděla a po nějaké době zkoušení napravení vztahu, se s ním rozešla

10.2 Analýza rozhovorů

Protože je tato práce analyzovaná pomocí interpretativní fenomenologické analýzy (IPA), nachází se v této kapitole jednotlivé příběhy respondentů, které přiblíží jejich situaci a umožní tak porozumění jejich žité zkušenosti.

10.2.1 Respondent č. 1

Respondentka je aktuálně v dlouhodobém vztahu, který trvá rok a čtvrt, a spokojenost ve vztahu zhodnotila číslem osm. Aktuální vztah není vztahem, ve kterém byla nevěrná. Vztah, ve kterém byla nevěrná, trval dohromady čtyři roky a byla to její první láska. Jak však přiznává, od partnera se necítila dostatečně milovaná a žádaná, a nechtěl s ní trávit čas. To byl následně i hlavní důvod, proč mu byla několikrát v průběhu vztahu nevěrná.

První nevěra nastala po roce a půl vztahu a jednalo se převážně o krátkodobé a sexuální nevěry. Většinou nebyly dopředu promyšlené ani plánované, zkrátka se staly. Partner se o nevěrách nikdy nedozvěděl, i tak ale respondentka uvádí negativní pocity, jako špatné svědomí, které pociťovala zejména ve chvílích, kdy se k ní dlouhodobý partner začal chovat lépe. Zbytek času (kdy si ji partner nevsímal), si nevěru úplně nepřipouštěla a zároveň se cítila dobře. Připadala si totiž najednou žádaná a chtěná. Žádné větší důsledky na sebe samou však neuvádí a vysvětluje si to tím, že v té době nebyla do nikoho opravdu zamilovaná. Co se týče samotného vztahu, nevěra ho podle respondentky nijak neovlivnila. Vztah byl v té době už dávno nefunkční a nechtěli spolu trávit čas. Po třech letech vztahu, tedy důsledkem nefunkčnosti vztahu, došlo k rozchodu, po kterém se však dali velmi rychle zpět dohromady. Jako hlavní důvod obnovy vztahu, respondentka uvádí partnerovu snahu a zmiňuje, že se několik měsíců následně choval podle jejích představ. Toto chování, ale vydrželo pouze chvíli, a tak se po několika měsících definitivně rozešli a ani jeden už se o záchranu vztahu nepokoušeli.

Samotnou nevěru respondentka definuje jako sexuální vztah. Líbání či nějaké krátkodobé „ulítnutí“ jako nevěru nebere, a proto by i toto chování dokázala odpustit. Zároveň si myslí, že v dlouhodobém partnerství či manželství, může nevěra vztahu výrazně pomoci, zejména pokud se na ní partneri dohodnou a vědí navzájem o svých potřebách. Co se týče emoční nevěry, tu si představuje jako nějaký bližší vztah, ve kterém jedinci udržují emoce a city. Dodává, že je to zároveň něco, co se nedá úplně ovládnout, ale silně to poškozuje dlouhodobý vztah, který by měl být ukončen. Pod sexuální nevěrou, si naopak

představuje sexuální styk nebo sexuální hrátky. Z těchto dvou typů nevěř, je podle ní následně horší nevěra emoční, a to zejména z toho důvodu, že dokáže partnera více zranit, na rozdíl od nevěry sexuální, kterou popisuje v podstatě jako určitou fyzickou potřebu nebo touhu.

Pokud by se respondentka ocitla znovu ve stejné situaci, uvádí, že by nevěrná byla pravděpodobně znovu, i když ne v takové míře. Myslí si, že by vše zkrátka cítila úplně stejně. V současném vztahu už nevěrná není a tvrdí, že ani nevěrná nebude. Říká, že si už v současné době uvědomuje, jak silně to může partnera zranit a dodává, že spolu toto téma i mnohokrát probíraly, zejména kvůli její výše zmíněné minulosti, o které současnému partnerovi řekla. Zároveň dodává, že ji nevěra vzala jakousi její vzácnost, v tom smyslu, že ji muži měli za tu „dostupnou“ a byla jejich jistota. Na druhou stranu ji nevěra přinesla poučení do dalších vztahů. Nyní už ví, že se dají problémy řešit jiným způsobem a zároveň si už uvědomuje, co ve vztahu chce a co ne. Obecně jako další negativní důsledky nevěry zmiňuje různé sexuální choroby či těhotenství, které mohou způsobit mnoho komplikací a mezi pozitivní naopak záchranu vztahu, kterému může nevěra pomoci, či nové sexuální zkušenosti.

Na závěr respondentka dodává, že i přesto že nevěru považuje za spíše negativní věc, je pro ni podstatné, aby se to partner nedozvěděl. Říká, že přiznání od partnera může být mnohem bolestivější, vzhledem k jakési jistotě nevěry, kterou přiznání přináší. Pokud se totiž o nevěře dozví od někoho jiného, stále existuje šance, že to není pravda. Pokud by jí tedy byl partner nevěrný a jednalo by se o krátkodobou aféru, vědět by to určitě nechtěla.

Z respondentky jsem měla celý rozhovor pocit, že se snaží být co nejvíce upřímná a nápomocná. Poměrně často v rozhovoru zmiňovala lítost, kterou pociťuje ze svého předchozího chování a mrzí jí i pohled kamarádů a známých, který je definovaný právě tímto chováním. Snaží se tedy od něj co nejvíce oprostít a pracovat na upřímném a hodnotném vztahu.

10.2.2 Respondent č. 2

Respondentka je v době rozhovoru sedm měsíců vdaná a vztah by na škále od jedné do deseti zhodnotila číslem jedenáct. Se smíchem dodává, že je opravdu hodně spokojená. Celkový vztah trvá už sedm let, aktuální vztah každopádně není vztahem, ve kterém byla nevěrná. Vztah, ve kterém byla nevěrná, byl jejím prvním vztahem a uvádí, že na to že to byl první vztah, tak byl „docela dobrý“. Každopádně zmiňuje, že vzhledem k tomu že to

byl první vztah, nebyly v něm úplně dobře nastavené hranice a v té době ani jeden z nich nevěděl, co od vztahu vlastně chtějí. Rozchod následně proběhl v podstatě po vzájemné dohodě.

První nevěra proběhla přibližně po roce a půl vztahu, s jejím kamarádem ze školy. Byli oba dva na party, načeš se její kamarád rozesmutnil, že ho to tam už nebaví a chtěl odejít. Respondentka ho tedy zatáhla do kouta, aby ho přesvědčila o opaku a v tu chvíli, jak uvádí „v síle okamžiku“, se políbili. Od tohoto dne, se situace v podstatě při každé příležitosti opakovala. Uvádí, že ji v dlouhodobém vztahu hodně věcí chybělo (zejména emoční podpora a pochopení), což byl i hlavní faktor nevěry. Dodává, že to zpětně ale vnímá jako typický vzorec chování, kdy člověk má dlouhodobého partnera, který je pro něj z 80 ti % kompatibilní a najednou potká jedince, který má sice jen 20 % kompatibilitu, ovšem je to těch dvacet %, které ten dlouhodobý partner nemá. S kamarádem ze školy si každopádně velmi dobře rozuměli a časem to překlenulo do romantického dlouhodobého vztahu, který trval několik měsíců a byl tam jak sexuální, tak emoční faktor. Respondentka uvádí, že si celou dobu samozřejmě uvědomovala, že dělá něco „morálně nesprávného z pohledu společnosti“, ale výčitky svědomí z toho vlastně neměla. Dodává, že partner se o nevěře nikdy nedozvěděl a dle jejího názoru nevěra ani nijak vztah neovlivnila. Každopádně uznává, že do dlouhodobého partnera přestala vkládat tolik své energie, protože vlastně veškerou energii, už vložila do svého kamaráda. Díky tomu byla i na svého partnera často bezdůvodně nepříjemná. Poté, co se dlouhodobý vztah začal rozpadat uvádí, že se ani jeden z nich nepokoušel o záchranu. Když jsem se respondentky zeptala, zda by v současném vztahu byla znova nevěrná, odpověděla že ano. Uvádí, že by se problémy snažila lépe komunikovat, ale myslí si, že důsledek by byl ve finále stejný.

Za samotnou nevěru respondentka považuje dlouhodobý kontakt, který je jak emoční, tak sexuální. Pokud se jedná o jakýkoliv typ „úletu“, tak ten jako nevěru nebere. Vysvětluje to tím, že jsme v podstatě jen zvířata, která mají pudy. A pokud se tyto pudy navíc odblokují alkoholem, tak se to zkrátka může stát a nemá to absolutně žádný vliv na to, zda jedinec partnera miluje. Jako situaci uvádí „ohnutí sekretářky na firemním večírku“, ze které by pravděpodobně jako partnerka nadšená nebyla, ale jako nevěru by to nebrala. Pokud by se ale jednalo o předem promyšlenou akci, která by navíc probíhala opakovaně a dlouhodobě, to už jako nevěru vnímá. Co se týče emoční a sexuální nevěry, za emoční nevěru respondentka považuje například touhu sdílet věci, které člověk naopak se svým dlouhodobým partnerem sdílet přestává. Dále také pocit euforie, který nastává při kontaktu s jedincem. Co se týče sexuální nevěry, respondentka uvádí, že ji nedokáže takto definovat.

Pokud by ona měla být sexuálně nevěrná, vždy tam pro ni bude i nějaká emoční složka, která bude propletena se složkou sexuální. Jako příklad uvádí například dotek ruky či pohlazení po tváři. Jako horší však vnímá nevěru emoční, a to z toho důvodu, že si myslí, že muži mají obecně problém sdílet emoce. Pokud by ji tedy partner podváděl emočně, věděla by, že je něco velmi špatně.

Co se týče negativních důsledků na ni samotnou, uvádí, že ji nevěra vzala jakousi iluzi o bezmezné věrnosti a romantičnosti ve vztahu, a že reálný partnerský vztah zkrátka není romantický film. Stále si však tuto představu ráda udržuje a dodává, že je to pravděpodobně i hlavní důvod, proč partnera ještě nepodvedla. Je to stav, který však pode ní nebude trvat věčně. Jako pozitivní důsledek na druhou stranu uvádí určitou schopnost sebereflexe, která pravděpodobně souvisí s předchozí iluzí, o bezmezné věrnosti ve vztahu. Uvádí, že téma nevěry pravděpodobně vnímá jinak, než většina a nevěru bere jako něco skoro až přirozeného, vzhledem k tomu, že se jí ve svém životě dopustí téměř každý. Obecně pak respondentka jako další důsledky, které mohou v partnerství nastat, zmiňuje určité „rozčeření“ vody, které může nevěra přinést a následně si partneři konečně vykomunikují nefungující věci. Jako negativní pak uvádí ztrátu důvěry mezi partnery, kterou přirovnává k rozbitému hrnečku – hrneček se slepí, ale praskliny budou vidět navždy. O svém partnerovi dále uvádí, že je to typ člověka, u kterého si myslí, že ji nikdy nepodvede. Ale pokud přece jen ano, nechce se o tom nikdy dozvědět a raději chce celý život žít s iluzí, že je takový, jaký si myslí že je.

Respondentka byla během celého rozhovoru velmi uvolněná a cítila jsem z ní upřímnost. Velmi zajímavý a osvěžující, mi přišel její pohled na nevěru, ve smyslu toho, že je to vlastně věc, které se dopustí téměř každý. Přišlo mi, že je respondentka realistka a snaží se život brát zkrátka takový jaký je. Její odpovědi byly velmi přímé, věděla, co chce říct, jaký je její názor na věc a nebála se ho sdělit. Zajímavé je, že stejně jako respondentka č. 1 uvádí, že by se o partnerovo nevěře, dozvědět nikdy nechtěla.

10.2.3 Respondent č. 3

Respondentka je aktuálně ve vztahu, který trvá dva a čtvrt roku, a spokojenost ve vztahu zhodnotila číslem osm. Nejedná se každopádně o vztah, ve kterém byla nevěrná. Vztah, ve kterém byla nevěrná, trval čtyři roky a uvádí, že hlavní příčinou nevěry byl pravděpodobně fakt, že ve vztahu byla aktivní pouze ona a spoustu věcí jí ve vztahu chybělo.

Nevěrná byla partnerovi několikrát, s několika různými muži. Jak však uvádí, jednalo se vždy o krátkodobé nevěry. První nevěra nastala po roce a půl a stala se na rodinné dovolené, kde seznámila s mužem, s kterým si nějakou dobu dopisovali a následně spolu měli i pohlavní styk. Uvádí, že v té době ještě byla ve vztahu spokojená a tato nevěra zkrátka nějak vyplynula se situace, podílel se na tom i fakt, že byla na dovolené a člověk to tam bere „jinak“. Partner se o této, ani o jiných nevěrách nikdy nedozvěděl a z toho důvodu ani neměla žádný důsledek na jejich vztah. Samotný rozpad vztahu, podle ní hlavně zapříčinilo to, že partner nebyl ve vztahu aktivní a ani sexuální život nebyl znova nejlepší. I z těchto důvodů, se pak ani jeden z nich nepokoušel vztah zachránit. Co se týče důsledků na respondentku samotnou, uvádí, že se nevěrou v podstatě nezabývala, snažila se to vytěsnit a brala ji tak, že se na dovolené stala a na dovolené také zůstane. Dodává však, že si na sobě později začala uvědomovat zvýšenou žárlivost, která se spustila pravděpodobně uvědoměním, že je nevěra proveditelná, aniž by se o tom partner dozvěděl. Zpětně si respondentka myslí, že by se ve stejné situaci zachovala úplně stejně. V současném vztahu však uvádí, že by si být nevěrná netroufla, vzhledem k tomu, že má partner o všem přehled.

Pod samotným pojmem nevěra, si respondentka následně představuje zejména fyzickou stránku kontaktu, například jakýkoliv druh sexu a líbání. Co se týče emoční a sexuální nevěry, tak pod sexuální nevěrou si představuje její definici obecné nevěry (tedy sexuální aktivity, líbání) a pod emoční nevěrou svěřování se druhé osobě, zalíbení či příjemné pocity v přítomnosti dané osoby. Horší nevěra je podle ní následně nevěra emoční, a to z toho důvodu, že po sexuální nevěře je větší šance, že se partner, po tom, co si užije, vrátí domů. U emoční nevěry, je dle respondentky mnohem větší šance k rozpadu vztahu a dokáže vztah „položit“.

Jako negativní důsledky, které ještě zpětně vnímá, je ztráta pocitu věrnosti. Jak zmiňuje výše, snažila se si nevěru nepřipouštět, nicméně dodává, že nyní už nemůže říci, že „nikdy nepodvedla“. Nevěra jí na druhou stranu přinesla určitou zkušenost. Ví, jaká nevěra je, co to obnáší a uvádí, že už ví, že nemá potřebu být ještě někdy nevěrná. Obecně pak jako další negativní důsledky, které mohou ve vztahu nastat, respondentka uvádí rozchod, z pozitivních poté zlepšení vztahu – jednak ve smyslu uvědomění si, že toho pravého partnera má celou dobu doma anebo zlepšení, ve smyslu užití si sexuálních aktivit jinde. Pokud se na tom oba dva partneři domluví, myslí si, že to může vztah posunout.

Respondentka mi celý rozhovor přišla lehce nervózní, možná i z toho důvodu mi přišlo, že jsme neprobrali veškeré dojmy a informace, které mohli být zmíněny. Obecně jsem

měla z respondentky pocit, že i přesto, že nevěrná už v aktuálním vztahu není, téma nevěry je pro ni stále otevřené. Jak sama uvedla, hlavní důvod toho, že nevěrná v aktuálním vztahu není, je pravděpodobně osobnost partnera, který má o všem přehled.

10.2.4 Respondent č. 4

Respondentka se aktuálně nenachází v partnerském vztahu a vztah, ve kterém byla nevěrná, trval necelý rok. K nevěře došlo těsně před rozchodem a samotná nevěra proběhla s partnerovo kamarádem, na partnerovo oslavě narozenin. Respondentka jako hlavní faktor nevěry, zmiňuje zejména alkohol a negativní emoční rozpoložení, které vzniklo z partnerovo nevhodného chování. Uvádí, že se partner opil, všechny pozvracel, a proto se následně respondentka rozhodla partnera uložit do postele. S jeho kamarádem si následně dlouho povídali, pili alkohol a nevěra následně vyplynula ze situace. Jednalo se o nevěru čistě sexuální, během které měli dvakrát sexuální styk. O nevěře partnerovi po třech týdnech řekla, protože jí tížilo svědomí a hlavně nechtěla, aby se to dozvěděl od někoho jiného. Partner následně nevěru bral jako zradu a respondentka dodává, že situaci extrémně zhoršoval fakt, že to byli jeho narozeniny, jeho kamarád a že sexuální styk měli dvakrát. Následný rozpad vztahu tedy způsobila čistě nevěra, a i přesto, že se pak ještě párkrát viděli, ani jeden z nich se o záchranu vztahu nepokoušel. Nyní uvádí, že už by se dnes stejně nezachovala, protože si zpětně uvědomuje, že měli šťastný vztah a ona ho nevěrou „zničila“.

Obecně pod nevěrou, si respondentka představuje intimní kontakt, jako například sexuální styk nebo líbání. Co se týče emoční a sexuální nevěry, pod emoční nevěrou si respondentka představuje city k někomu jinému, pod sexuální následně sexuální styk. Jako horší následně dodává, že je nevěra emoční, z důvodu, že je více osobní, je to větší zrada a člověka více zasáhne.

Jako pozitivní důsledek však z celé nevěry uvádí poučení. Už ví, že je to zbytečné a že by se raději příště s partnerem rozešla než ho podvádět. Zdůrazňuje však, že její nevěra měla převážně negativní důsledky – vzala ji skvělého kluka.

Respondentka během celého rozhovoru několikrát zmínila, že jí tato nevěra velmi mrzí. Podle jejích slov, se jednalo o opravdu šťastný a fungující vztah, proto si velmi vyčítá, jak se zachovala. Z celého rozhovoru mi tedy přišlo, že její nejdůležitější a hlavní myšlenka kterou chtěla sdělit, byla, aby se lidé nepodváděli, protože to velmi ublíží a vždy se to dá vyřešit lepším způsobem.

10.2.5 Respondent č. 5

Respondent je aktuálně ve vztahu, který trvá necelé dva roky a na škále od jedné do deseti, by tento vztah zhodnotil číslem šest. Aktuální vztah však není vztahem, ve kterém byl nevěrný. Nevěrný byl ve vztahu, který probíhal už od střední školy a dohromady trval necelých sedm let. K nevěře poprvé došlo na pomaturitních večírku a jako hlavní faktor nevěry, uvádí nespokojenost ve vztahu, dále že se jednalo o dívku, která byla jeho velmi dobrá kamarádka, ke které měl vždy velmi blízko a na kterou měl dlouhodobý „crush”. Uvádí, že dalším faktorem mohl být i alkohol, nechce to však na něj svádět. V dlouhodobém vztahu ho štválo zejména to, že spolu nemohli řešit jakékoliv problémy, protože jakmile se o to pokusil, partnerka začala plakat a on si připadal špatně. Dodává, že on sám je obecně velmi nekonfliktní a nerad lidem ubližuje – dělá mu to fyzicky špatně. S tím souvisí i tedy to, že má občas problém stát si za svým názorem. Poté co byl tedy nevěrný si řekl, že se třeba aspoň konečně začne ve vztahu něco řešit. Druhá nevěra nastala asi čtrnáct dnů po té první, když se pokoušeli situaci s kamarádkou probrat. Při první i při druhé nevěře, se jednalo o líbání a respondent dále zmiňuje, že byl zainteresován i emočně. Partnerce o nevěře následně řekl. Popisuje, že ráno po první nevěře, neměl žádné výčitky svědomí. Mrzelo ho, že to partnerce udělal ale nemrzelo ho, že se to stalo. Dle respondenta to partnerku velmi ranilo, ovšem dodává, že jeho partnerka absolutně nedokázala vyjadřovat emoce, a proto si to jen domýšlí. Partnerka však situaci jako takovou vzala v klidu a chovala se, jako by se nic nestalo. K vztahu, respektive k respondentovi, byla jeho dle slov možná až nezdravě vázaná, a proto se pravděpodobně chovala, jako že se nic vážného neděje. Respondent následně partnerce řekl, že se chce rozejít, za nějaký čas se však dali znovu dohromady a tvořili pár další tři nebo čtyři roky. Po této době se tedy znovu definitivně rozešli a ani jeden se o záchranu vztahu nepokoušeli, vzhledem k jeho dlouhodobé nefunkčnosti. Pokud by se nyní respondent ocitl znova ve stejné situaci, nevěrný by byl pravděpodobně znova. Jako důvod uvádí, že žena, se kterou se to stalo, pro něj velmi znamená. Co se týče současného vztahu a současné partnerky, myslí si, že zde by už nevěrný nebyl, a to z důvodu potenciálu, který jeho aktuální vztah má. Zároveň dodává, současná partnerka je také osobnostně velmi odlišná.

Samotná nevěra, pro respondenta znamená líbání, sexuální aktivity, ale i flirt a sexting či jakékoliv vyhledávání pozornosti mimo dlouhodobý vztah. Co se týče emoční a sexuální nevěry, pod emoční nevěrou si respondent představuje nějaké hlubší city, lásku nebo přitažlivost. Na druhou stranu pod sexuální nevěrou, si představuje sexuální styk, líbání nebo

i nějaké intimnější dotyky. Uvádí, že hranici mezi emoční a sexuální nevěrou vnímá jako velmi tenkou. Horší je pro něj následně nevěra sexuální, a to z toho důvodu, že to, že se do někoho člověk zakouká se prostě stane. To, že má ale člověk s někým fyzický kontakt, se už jen tak nestane a dá se to ovlivnit. Zároveň si myslí, že to může narušit názor člověka na sebe samého, jeho sebe hodnotu či jeho „well being”.

Co se týče negativních důsledků na něj samotného, tak dále ještě dodává, že ztratil určité ideály o sobě samém, jak ze svého pohledu, tak například z pohledu jeho matky, kterou nevěrou podle jeho vlastních slov zklamal. Obecně k tomu dále dodává, že nevěra může mít často nejen dopad na samotné partnery, ale i rodinu, děti a přátele. Co se týče pozitivních důsledků, tak uvádí, že to pro něj byl určitý spouštěč, díky kterému si uvědomil, že je potřeba začít jeho nefunkční partnerský vztah řešit. Zároveň dodává, že je od té doby obezřetnější, do jakých situací se s opačným pohlavím dostává. Dále také zmiňuje, že zná spoustu případů, kdy se právě z nevěry stal následně reálný vztah a tyto partneři spolu budují život a rodinu. Pokud to tedy člověk určitým způsobem takto cítí a zjistí, (i přesto že je to velmi smutné a hrozné), že daný partner za to nestojí tak, jak si člověk myslel, tak je na druhou stranu dobré vědět, že je tu někdo, kdo bude jako partner lepší.

Na konci rozhovoru respondent dodává, že nejvíc zklamal asi sám sebe. Ne tolik ve smyslu, že byl nevěrný, ale ve smyslu, že se nechal do vztahu následně znovu přemluvit, i přesto že věděl, že nechce. Dále uvádí, že si zkrátka myslí, že podvádět je špatné a pokud se v člověku objeví určité pocity, měl by si vyjasnit, zda mu za to partner opravdu stojí. Jako příklad udává, že je v dlouhodobém vztahu velmi těžké nepodvést. Pokud se totiž vezme v potaz, že má jedinec partnera, který pro něj má 80 % určité kompatibility, může se stát, že najednou přijde jedinec, který má jen 30 %, ale jedná se přesně o těch 30 %, které dlouhodobý partner nemá. V tuto chvíli, je tak podle respondenta velmi lehké se k nevěře nechat stáhnout.

Respondent se mi celý rozhovor zdál velmi otevřený. Přišlo mi, že pro něj bylo podstatné předat určitou myšlenku, že je nevěra špatná, a že je vždy lepší se předem rozejít. Poměrně často, také v rozhovoru zmiňoval zklamání ze sebe samého, se kterým se pravděpodobně úplně ještě nesmířil. Zaujalo mě také, že stejně jako respondentka č. 2, mluvil o procentuálním problému a obecně problematice v danou chvíli rozpoznat, jaký jedinec je pro vztah vlastně lepší.

10.2.6 Respondent č. 6

Respondent je aktuálně ve vztahu, který trvá s pauzami pět let a na škále od jedné do deseti, by ho zhodnotil číslem sedm. Uvádí, že někdy je to lepší, někdy horší, a i z toho důvodu jsou v jejich vztahu často pauzy, při kterých se vždy vzájemně domluví, že si ten druhý může dělat v podstatě vše co chce. Účel pauzy každopádně vždy splnily a více se na sebe následně těšili. Jedná se zároveň o vztah, ve kterém byl nevěrný a bylo to tedy v době, kdy nastavenou pauzu neměli. Uvádí, že obecně často chodí ven s přáteli a rád se baví i s jinými ženami, na které jeho partnerka následně žárlí.

Samotná nevěra nastala přibližně před rokem. Partnerka ho naštvála, a tak se rozhodl že půjde ven za přáteli, protože neměl náladu na to, aby mu někdo neustále něco vyčítal. S přáteli se následně rozhodli jít do baru, kde se dal do řeči s ženou, kterou znal pouze od vidění. Dali si spolu několik panáků alkoholu a poté, co jeho přátelé z baru odešli, šel s danou ženou do auta, kde měli sexuální styk. Dodává, že alkohol hrál určitě velkou roli, protože i přesto, že se jednalo o krásnou ženu, střízlivý by to udělat nedokázal. Uvádí, že v tu chvíli úplně nepřemýšlel o budoucnosti, zkrátka ho to bavilo, a tak pokračoval. I přesto, že ze strany respondenta šlo pouze o sexuální kontakt, žena, se kterou sexuální styk měl, se mu následně začala ozývat i poté. Uvádí, že i přesto že původně nechtěl, se ještě následně několikrát sešli – tento kontakt jim velmi pomáhal a líbilo se jim to spolu. Vídali se zejména ve chvílích, kdy měli s primární partnerkou pauzu a tyto schůzky přetrvávaly přibližně půl roku. Samotnou nevěru v tomto příběhu reprezentuje pouze sexuální styk, protože jak respondent následně zmiňuje, pod nevěrou si flirt ani například líbání nepředstavuje. O samotné nevěře se partnerka nikdy nedozvěděla a respondent uvádí, že pokud by se to dozvěděla, okamžitě by se sbalila a odešla. Vzhledem k tomu, že je ale hodně žárlivá, tak mu často „předhazuje“ jiné ženy, které však respondent nikdy nijak nekomentuje. Respondent zmiňuje, že si po nevěře připadal „blbě“ a bylo pro něj velmi důležité, aby se to partnerka nedozvěděla. Zároveň se to snažil neřešit a hodit to za hlavu. Co se týče samotného vztahu, vzhledem k tomu že se o nevěře partnerka nedozvěděla, nevěra žádné důsledky na vztah ani neměla. Respondent uvádí, že minimálně z jeho strany se nic nezměnilo, má partnerku velmi rád, rozumí si s ní a chtěl by s ní zůstat, a ideálně už být věrný – to vše si díky nevěře uvědomil. Dodává však, že si uvědomuje svojí zvýšenou žárlivost, která pravděpodobně vznikla z důvodu, že ví, jak jednoduché je podvádět, aby to ten druhý nezjistil. Pokud by měl nyní respondent možnost udělat to znovu, pravděpodobně by to udělal, protože uvádí, že být věrný zkrátka „nezvládá“.

Co se týče samotné nevěry, jak respondent zmiňoval na začátku, za nevěru považuje sexuální styk s jiným jedincem. Flirt, líbání nebo tanec jako nevěru nebere. Dodává, že zkrátka neumí dělat, že ostatní holky neexistují a velmi silně rozlišuje právě samotný sex a lásku. Co se týče emoční a sexuální nevěry, pod sexuální nevěrou si představuje výše zmíněný sexuální styk. Uvádí, že co se týče nevěry emoční, tu bral tak, že v podstatě neexistuje. Pokud by totiž existovala, znamenalo by to pro něj mít další vztah, a tedy ukončení předchozího. Zároveň dodává, že emoce jsou podle něj neovladatelné.

Během celého rozhovoru mi přišlo, že si respondent občas protirečí (například, že by nevěrný bez alkoholu pravděpodobně být nedokázal, na druhou stranu ale zmiňuje, že nevěra se poté ještě několikrát opakovala, a to už bez alkoholu). Zároveň uvádí, že si díky nevěře uvědomil, že se svojí aktuální partnerkou chce zůstat, dle rozhovoru však stále bojuje s faktem, že v podstatě není schopný být věrný. Zaujalo mě také, že stejně jako výše zmíněná respondentka č. 3, uvádí zvýšenou žárlivost, právě v důsledku zjištění, že je nevěra poměrně lehce proveditelná, aniž by na ní někdo přišel. Dále se mi zdálo, že i přesto, že to nebylo nutné, respondent si často snažil dané nastavení vztahu (tedy časté pauzy, při kterých si může každý z páru dělat co chce) obhajovat.

10.2.7 Respondent č. 7

Respondent se aktuálně nachází v manželství, které trvá již osm let a ohodnotil by ho číslem šest nebo sedm. Zároveň se jedná o vztah, ve kterém byl nevěrný. Před popisem samotné nevěry, respondent ještě zmiňuje, že si myslí, že zkrátka sex potřebuje poměrně více než jeho manželka. Vzhledem k tomu, že už jsou spolu dlouho, tak se v sexuálním životě začali nudit a z jeho strany to začalo být neúnosné. Uvádí, že má zkrátka určité nenaplněné potřeby, a i přesto, že se to s manželskou snažili řešit, k ničemu to nevedlo. Zároveň dodává, že není typ člověka, který by se doprošoval. Od té doby tedy vyhledává „jednorázovky“ a vzhledem k jeho práci, to jde navíc poměrně snadno.

Nevěrný byl tedy několikrát, s různými ženami, se kterými si vždy navzájem řekli, že se jedná pouze o jednorázovou akci. Uvádí, že se s několika ženami viděl i víckrát, ale samotná interakce netrvala nikdy déle než měsíc. Většinou žen navíc vadí, že je respondent ženatý. Manželka se o žádné nevěře tedy nikdy nedozvěděla, často mu ale vyčítá, že s ní netráví čas. Respondent uvádí, že mu tento způsob života zkrátka vyhovuje. Co se týče samotného manželství, z respondentových odpovědí vyplývá, že spolu zůstávají pouze kvůli

faktu, že by si samostatné bydlení nemohli dovolit. Zároveň ale dodává, že právě zmíněná nevěra, do jejich vztahu přináší pozitiva. Respondentovi totiž nic nechybí a on i jeho manželka jsou tak spokojení. Co se týče samotných důsledků nevěry, respondent uvádí, že mu nevěra vzala určitou exkluzivitu vztahu a fakt, že už si nejsou navzájem věrní. Zároveň ale ví, že nevěra z jeho strany nikdy nezajde dál a vždy se jedná pouze o sexuální styk. Pokud by se nyní respondent ocitl ve stejné situaci a měl by opět možnost být nevěrný, uvádí, že by to udělal znovu. Doplnuje, že je to pro něj zkrátka forma uvolnění a dělá mu to dobře.

Samotná nevěra pro respondenta znamená sexuální styk s někým jiným než s primárním partnerem. Co se týče pohledu na emoční a sexuální nevěru, pod emoční nevěrou si respondent představuje určité emoce a zamilování se. Pod sexuální nevěrou si představuje sexuální styk. Jako horší, mu následně přijde nevěra emoční, a to z toho důvodu, že pokud se jedinec zamiluje, ve vztahu už nemá cenu pokračovat. Se sexuální nevěrou se dá na druhou přestat, aniž by se cokoliv v partnerském vztahu změnilo.

Na závěr respondent jako obecné negativní důsledky, které nevěra na vztah může mít, uvádí rozchod nebo různé pohlavní nemoci. Zároveň zmiňuje, že má pocit, že se v dnešní době bere nevěra až zbytečně vážně. Uvádí, že v podstatě „o nic nejde“ a moralizování mu připadá ubohé. Podle respondenta, by si měl každý chovat tak jak uzná on za vhodné. Pro něj osobně je důležité, že mu tento styl života vyhovuje.

Z celého rozhovoru mi přišlo, že pro respondenta bylo klíčové předat čistě pozitivní důsledky nevěry, které se od ostatních respondentů velmi liší. Z jeho slov je zřejmé, že toto chování je v podstatě jeho životní styl, který má nastaven tak, aby mu co nejvíce vyhovoval. Zajímavý mi také přišel jeho pohled na nevěru a určitá negace toho, jak většina společnosti nevěru vnímá.

10.2.8 Respondent č. 8

Respondentka se aktuálně nachází ve vztahu, který trvá už dva roky. Vztah hodnotí číslem osm nebo devět a zároveň dodává, že i přesto, že už to zkrátka není ta první počáteční zamilovanost, je velmi spokojená. Co se týče samotné nevěry, nejedná se o aktuální vztah.

Samotná nevěra proběhla s jejím druhým přítelem a byl to její druhý vážný vztah. Uvádí, že se stala na střední škole, a i přesto, že jim vztah fungoval a partner byl velmi hodný, ona měla v té době touhu zkoušet nové věci. Zároveň jí ve vztahu chybělo určité vzrušení. Nevěrná byla konkrétně s kolegou v práci, s kterým byli na začátku pouze přátelé.

Poté si však začali rozumět více a i přesto, že měla přítele, uvědomovala si, že jí k němu něco táhne. Často u něj tedy přespávala, koukali se spolu na filmy a ve finále spolu měli i sexuální styk. Respondentka uvádí, že však po nevěře neměla žádné výčitky svědomí. Zpětně si to odůvodňuje tím, že v té době vlastně úplně nevěděla, co chce, a proto to vůbec neřešila. Jako hlavní faktor, který k nevěře vedl, respondentka uvádí určitou zvědavost. Tato nevěra se následně několikrát opakovala a respondentka se poté partnerovi přiznala. Partnerovi bylo toto jištění velmi líto a oba dva plakali. Respondentka dodává, že si zpětně uvědomuje, jak moc to bylo zbytečné. I přes zmíněné problémy, se ale následně snažili vztah zachránit. Často spolu také vedli rozhovory o tom, proč se to vlastně stalo. Přibližně po půl roce, však došlo k definitivnímu rozchodu. Respondentka uvádí, že je tato situace oba dva velmi poznamenala. Pokud by se nyní respondentka ocitla ve stejné situaci, uvádí, že by se pravděpodobně spíše s partnerem rozešla, než aby mu takto ublížila. Zároveň dodává, že má její bývalý partner kvůli této situaci, pravděpodobně negativní pohled na vztahy.

Pod samotnou nevěrou, si respondentka představuje určité zrazení důvěry. Za nevěru považuje nejen sexuální styk, ale i psaní, flirt a obecně očekávání, že by situace mohla zajít dále. Co se týče nevěry emoční a sexuální, pod nevěrou emoční si respondentka představuje určité citové upnutí a zamilování se. Jako sexuální nevěru následně vnímá sexuální styk. Uvádí, že z těchto nevěr, je podle ní horší nevěra emoční, a to z toho důvodu, že pokud se totiž jedná čistě o sexuální aktivity, dá se s tím pracovat. Pokud je však člověk do někoho jiného zainvestovaný i emočně, na tom se už pracovat nedá.

Zpětně respondentka uvádí, že jí nevěra přinesla poučení. Ví, že už nikdy nechce nikomu takhle ublížit a situaci by řešila jinak. Zároveň uvádí, že jí nevěra vzala určité iluze o sobě samé a o tom, že dokáže být věrná. Co se týče obecných důsledků, které může nevěra mít, respondentka zmiňuje pohlavní nemoci či negativní pohled okolí. Mezi pozitivní například zjištění toho, že jejich primární vztah je ten pravý. Na závěr respondentka zmiňuje, že jí poměrně „zdechucuje“, jak tolerantní pohled na nevěru dnešní společnost má. Uvádí totiž, že ve vztahu je pro ni nejdůležitější právě důvěra.

Z rozhovoru mi přišlo zřejmé, že se respondentka snaží předat zejména myšlenku toho, že je nevěra špatná a že se z ní poučila. Poměrně zajímavý mi přišel extrémně odlišný pohled na vnímání nevěry společností, než měl předchozí respondent č. 7.

10.2.9 Respondent č. 9

Respondent je už přibližně půl roku svobodný a poslední vztah ve kterém byl, je právě vztahem, ve kterém byl nevěrný. Jednalo se o vztah, který trval už od střední školy a začal velmi dobrým kamarádstvím. S partnerkou se tedy znali opravdu do hloubky a byli si velmi blízcí. Poté, co každý šel na jinou vysokou školu, začali se rozcházet ve spoustě věcech a už si tolik nerozuměli. Respondent dodává, že si že v té době přišli spíše jako spolubydlíci než jako partneři. To byl dle respondenta následně i hlavní faktor nevěry.

Samotná nevěra nastala v den, kdy šel respondent s přáteli ven. Akce měla následně zakončení v baru, kde respondent potkal do té doby neznámou ženu. Poměrně dlouho si povídali a následně měli u ženy v bytě (a v místě kde se také respondent probudil) sexuální styk. Respondent zmiňuje, že si téměř nic nepamatoval a okamžitě z bytu utekl. Dodává, že hlavním faktorem byl také i alkohol, protože by se nevěry jinak pravděpodobně nebyl schopný dopustit – nejen kvůli tomu, že je obecně velmi uzavřený člověk a soukromí běžně s cizími lidmi neprobírá. Poté co respondent přišel domů, se přítelkyni přiznal a oba partneři se následně shodli na tom, že ve vztahu nemá cenu pokračovat. Partnerce byla celá situace velmi líto a oba dva plakali. Hodně dlouho po tom, spolu o tom ještě následně komunikovali a nejlepším výsledkem, jim přišel právě zmíněný rozchod. Uvádí, že by rozchod nastal pravděpodobně v každém případě, nevěra to však pouze urychlila. Respondent také uvádí, že zklamal hlavně sám sebe a samotnou nevěru vnímá jako „zbytečnou blbost“. Pokud by se respondent nyní znovu ocitl ve stejné situaci, uvádí, že by už nevěrný pravděpodobně nebyl.

Pod samotnou nevěrou, si respondent představuje fyzický kontakt jako například sexuální styk nebo líbání, ale obecně i chování, při kterém se jedinec chová, jako by nebyl ve vztahu. Co se týče emoční a sexuální nevěry, pod emoční nevěrou, si respondent představuje zamilování se do jiné osoby a dále určité udržování emočního vztahu. Pod nevěrou sexuální, si následně představuje fyzický kontakt. Jako horší mu přijde právě nevěra sexuální – obecně představa celé této situace, mu přijde opravdu „hrozná“.

Co se týče pozitivních důsledků nevěry, respondent uvádí, že určité pozitivní aspekty v nevěře určitě nachází. Jako příklad dodává fakt, že jim nevěra pomohla ukončit nefunkční vztah. Naopak negativní důsledky žádné nespatřuje. Jako další důsledky nevěry, které ve vztazích mohou obecně nastat, respondent uvádí určité uvědomění si jedince, že primární vztah je opravdu ten pravý, z negativních důsledků, uvádí jako příklad ztrátu důvěry mezi partnery.

Respondent během rozhovoru několikrát zmiňoval, jak byla zmíněná nevěra vlastně zbytečná a jakou napáchal škodu. A i přesto, že nevěra následně pomohla partnerům v potřebném rozchodu, zdá se, že si ji do dnešního dne velmi vyčítá.

10.2.10 Respondent č. 10

Respondent se aktuálně nachází ve vztahu, který trvá tři roky a vztah hodnotí číslem osm. Nejedná se však o vztah, ve kterém byl nevěrný. Vztah, ve kterém byl nevěrný, skončil přibližně před pěti lety a jednalo se o jeho první vážný vztah. K nevěře došlo právě po třech letech vztahu, tedy na jeho konci.

Samotná nevěra, proběhla s partnerky dobrou kamarádkou, na oslavě narozenin v klubu. Respondentova partnerka byla po nějaké době unavená, a proto se rozhodla z oslavy odjet dříve. Respondent tam následně s její kamarádkou zůstal, a protože se zrovna rozcházela se svým partnerem, hodně plakala. Respondent ji tak začal uklidňovat a následně si spolu velmi dlouho povídali. Partnerky kamarádku následně doprovodil i domů, kde spolu vypili několik sklenic vína a následně spolu měli sexuální styk. Respondent uvádí, že úplně neví, co ho k nevěře vedlo, zkrátka se stala. K nevěře samotné se partnerce nepřiznal, ta se to však dozvěděla od partnera dané kamarádky, která nesnesla tíhu svědomí a svému partnerovi se přiznala. Respondent se partnerce v této situaci velmi omlouval a jak dodává, velmi si nadával a „sypal si popel na hlavu“. Samotná partnerka se psychicky úplně složila a i přesto, že se oba dva snažili situaci řešit a dát vztahu další šanci, respondentova partnerka to nezvládla, jak uvedla, zejména kvůli nenapravitelně zničené důvěře. Respondent zmiňuje, že pokud by se znovu ocitl ve stejné situaci, už by to asi neudělal. Přišlo mu to opravdu zbytečné a ze svých chyb se poučil.

Co se týče samotné nevěry, pod tou si respondent představuje sexuální styk. Pod emoční nevěrou si následně představuje fakt, že spolu lidé, i přes primární vztah s jiným člověkem, chtějí být ve vztahu a není to pouze o sexuálních aktivitách. Pod sexuální nevěrou si následně představuje sexuální aktivity. Jako horší mu přijde právě nevěra sexuální, a to z toho důvodu, že je to opravdu „zrada“.

Obecně shrnuje, že mu nevěra přinesla jak negativní, tak i pozitivní důsledky. Mezi negativní řadí fakt, že se s partnerkou rozešli. Tento fakt, je ale zároveň i faktem pozitivním, protože pokud by se s partnerkou nerozešly, nepotkal by partnerku současnou.

Z celého rozhovoru jsem měla pocit, že si respondent nevěru velmi vyčítá a neustále se utvrzuje v tom, že už nevěrný nikdy nebude. Na druhou stranu ale nezná primární důvod své nevěry, a i možná z tohoto důvodu, při utvrzování nezněl velmi přesvědčivě.

10.3 Interpretace výzkumného materiálu

Aby se v této práci lépe hledali souvislosti mezi jednotlivými kódy, byly vytvořeny tabulky, ve kterých se nachází shrnutí informací z celých rozhovorů, které jsou relevantní pro zvolené výzkumné otázky.

Tabulka č. 1: Interpretace odpovědí na VO 1

Respondent č.	Jaké chování jedinci považují za nevěru?
1 (žena)	Respondentka uvádí, že nevěra je pro ni sexuální vztah, zejména ten dlouhodobý. „Jestli se ale jako někde líbáš, tak to si myslím že se dá odpustit. A asi možná to, že jako chlap nebo ženská ulítne jednou, to bych taky dokázala odpustit, ale kdyby to bylo udržování nějakého sexuálního vztahu, že v tom pak budeš půl roku nebo prostě ne-li rok, tak to je pro mě jakoby ta pravá nevěra.“ Dopisování jako nevěru nebere.
2 (žena)	Respondentka za nevěru považuje dlouhodobý emoční a sexuální vztah. „Ale to že prostě seš na firemním večírku, trochu si přebral a ohnul sekretářku přes stůl jako není úplně dobrý a naštvalo by mě to (smích), ale nevnímám to úplně jako takovou tu nevěru jako nevěru“.
3 (žena)	Pod nevěrou si respondentka představuje fyzický kontakt. „Když jako ty lidi spolu mají nějaký ten sex anebo jakékoli druh sexu... nebo když už se jako líbají a takhle“.
4 (žena)	Pod nevěrou si respondentka představuje fyzický kontakt, od polibku až po sexuální styk.
5 (muž)	Respondent za nevěru bere vše od flirtu a sextingu až po sexuální styk. „Když už prostě aktivně vyhledáváš pozornost někde jinde, mimo ten tvůj vztah“.
6 (muž)	Pod nevěrou si respondent představuje sexuální aktivity za zády partnera. Líbání za nevěru nepovažuje. „Prostě když dojde na sex jinde“.
7 (muž)	Respondent si pod nevěrou představuje sex s někým jiným, než je partner.
8 (žena)	Respondentka za nevěru považuje fyzický kontakt od líbání, až po sexuální styk, dále také sexting či flirtování. „Podle mě jde o to, že od toho třeba něco čekáš, jako že byste mohli zajít dál, a to právě i když máš mezitím kluka“.
9 (muž)	Respondent uvádí, že za nevěru bere chování člověka, jako kdyby nebyl ve vztahu. „Jakože stačí asi abys byl ve vztahu a choval by ses jakože seš single“. Dále uvádí že za nevěru považuje fyzický kontakt od líbání po sexuální styk.
10 (muž)	Respondent si pod nevěrou představuje sexuální styk s jinou osobou, než je jeho partner

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 2: Interpretace odpovědí na VO 2

Respondent č.	Proč má emoční či sexuální nevěra podle nevěrných jedinců horší důsledky?
1 (žena)	Respondentka uvádí, že emoční. „Sexuální je prostě nějaká touha nebo potřeba, člověk to chce v tu danou chvíli, ale ta emoční je, že prostě už nemáš city k tomu dotyčným takový, jaký bys měla mít. Zraňuje to podle mě víc ta emoční nevěra než sexuální“.
.2 (žena)	Respondentka uvádí, že emoční. Když má s někým partner sex, tak se tak nic strašného nestane, ale když s někým sdílí city, je to problém. „Jako i tak třeba je fakt dost těžký, aby s tebou chlap něco sdílel a v momentě, kdy by tohle sdílel s někým jiným, no tak to už je prostě úplnej problém“.
3 (žena)	Respondentka uvádí, že emoční. „Po tý sexuální stránce, tak si ten člověk třeba jako kolikrát užije, ale jako vrátí se zpátky domu k tomu stávajícímu příteli“. „Emoční si myslím že dokáže jako víc ten vztah položit“.
4 (žena)	Respondentka uvádí, že emoční. „Jako vyspat se můžeš s někým jako... jako já třeba na truc, když jsem byla našťvaná, ale to, že je to kvůli jako citům nebo tak, tak si myslím že to je jako... víc jako zrada. Víc tě to jako zasáhne si myslím“.
5 (muž)	Respondent uvádí, že sexuální. „To, že se do někoho zakoukáš, to se prostě stane. To že se s někým vyspíš, to se ti nestane jen tak jako“. „Naruší to tvoje well – being, tvůj názor jako na sebe a nějakou sebe hodnotu“.
6 (muž)	Respondent uvádí, že emoční. Sexuální kontakt se prostě může stát, ale jakmile tam jsou city, je to špatné.
7 (muž)	Respondent uvádí, že emoční, protože nemá cenu ve vztahu pokračovat, pokud se druhý zamiluje. Se sexuální nevěrou se dá přestat.
8 (žena)	Respondentka uvádí, že emoční, protože se sexuální se dá ještě nějak pracovat. „Ale když už je někdo emočně zainvestovanej... jsem asi pokrytec, ale nezvládla bych to nejspíš odpustit a přenést se přes to no“.
9 (muž)	Respondent uvádí, že sexuální. „Představa, že ji jako má někdo jinej v posteli a dělaj co dělá s tebou, a třeba by se jí to líbilo víc nebo něco... ježiš to je hrozná představa“. Pokud se k tomu navíc přidají ještě emoce, partner může odejít.
10 (muž)	Respondent uvádí, že sexuální, protože člověk tímto partnera zradí.

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 3: Interpretace odpovědí na VO 3

Respondent č.	Jaké důsledky má nevěra na nevěrného jedince?
1 (žena)	Respondentka uvádí, že se v ní mísily jak negativní, tak pozitivní pocity. „Člověk se jako cejtil špatně, pak se vlastně cejtil i dobře. Protože byl prostě nějak jako žádaný a chtěnej“. Dále uvádí, že jí nevěra vzala „takovou jako moji vzácnost. Nechci říct, že bych dala každému, ale takový to, že jako byli určitý kluci, kteří prostě věděli, že mi jako zavolaj a pokud já budu chtít, tak přijedu“.
2 (žena)	Respondentka si uvědomovala, že dělá něco morálně nesprávného z pohledu společnosti. Dále uvádí, že jí nevěra připravila o jakousi iluzi vztahu. „Jako já si myslím, že sme trochu zmatený a zmanipulovaný takovejma těma romantickějma románama...“. „Nevěra mi vzala iluzi toho, že to tak asi jako v životě úplně nechodí“.
3 (žena)	Respondentka uvádí, že je od její nevěry více žárlivá. „Vím, že to jde nějak provést a třeba se o tom ani nedozvědět, takže možná jsem teď spíš jako víc žárlivá, přitom jsem jako podváděla já“. Dále jí nevěra vzala pocit její čestnosti.
4 (žena)	Respondentka uvádí, že měla z nevěry černé svědomí a přišla kvůli ní o skvělého kluka.
5 (muž)	Respondent uvádí, že v tu chvíli neměl žádné výčitky svědomí, ale později se cítil velmi špatně že to partnerce udělal. „V tu chvíli, co se to stalo, a to ráno jsem se jako probudil, tak mi to bylo dost jedno. Věděl sem že jsem udělal něco špatně, ale neměl jsem absolutně jako žádný výčitky svědomí. Takhle, mrzelo mě, že jsem jí to udělal, nemrzelo mě, že se to stalo“. Dále zmiňuje, že mu nevěra vzala jakési ideály o sobě, a to nejen z vlastního pohledu ale i z pohledu svých rodičů.
6 (muž)	Respondent uvádí, že se cítil špatně, měl výčitky svědomí a že je od té doby více žárlivý. „Vim, že je jednoduchý podvádět, aby to ten druhej z páru nezjistil“.
7 (muž)	Respondent uvádí, že mu nevěra vzala pocit jakési exkluzivity vztahu. „Už mezi náma není takový to jedinečný a nejsme věrný jen jeden druhému“.
8 (žena)	Respondentce byla nevěra po přiznání velmi líto. „Brečeli jsme oba dva...“. Uvádí, že nevěra ji hodně poznamenala a změnila. „Vzala mi možná nějaký iluze o mě, že dokážu být věrná“.
9 (muž)	Respondent uvádí, že „zklamal sem sám sebe, byla to fakt blbost, zbytečná blbost“.
10 (muž)	Respondent uvádí, že nevěry následně litoval. „Já si pak sypal dlouho popel na hlavu... hodně jsem si nadával že sem s ní jel domu, jako co sem čekal?“.

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka č. 4: Interpretace odpovědí na VO 4

Respondent č.	Má podle jedinců nevěra pozitivní důsledky? Jaké?
1 (žena)	Respondentka pro sebe za přínos, považuje poučení do dalších vztahů a obecně říká, že nevěra může například zachránit vyprchalý vztah.
2 (žena)	Respondentce nevěra, respektive kontakt s daným člověkem, v tu chvíli velmi psychicky pomáhal. „Já jsem se v té době prostě potýkala jako s něčím, co mi přišlo, že ten můj partner absolutně jakoby nechápe“. Nevěra jí také dodala určitou úroveň sebereflexe. „Třeba mě v určitém smyslu štve, jak brutálně je to takový satanizovaný téma jo, že seš prostě někomu nevěrný, a to je prostě absolutní konec vztahu a tak. Upřímně si myslím, že jakýkoliv formy nevěry, se dopustí prostě téměř každé ve svém životě“. Dále si myslí, že nevěra může vztah znovu oživit a vztah tak zlepšit.
3 (žena)	Respondentka jako přínos uvádí zkušenost a ví, že už to nemá potřebu nikdy znovu udělat. Dále si myslí, že to vztah dokáže zlepšit – člověk si uvědomí, že to pravé má doma a pokud je například nevěra vzájemná a dohodnutá, vztah to může posunout k lepšímu.
4 (žena)	Respondentka jako přínos uvádí ponaučení. „Vím že to bylo zbytečný a vim, že i kdybych v tom vztahu byla sebevíc nespokojená, tak bych se s tím člověkem radši rozešla, než prostě ho podvádět“.
5 (muž)	Respondent jako přínos uvádí uvědomění, že je jeho tehdejší vztah byl potřeba začít nějak řešit, vzhledem k nespokojenosti v něm. Dále uvádí, že je obezřetnější „do jakých situací se dostávám s opačným pohlavím“. Dále, že nevěra může vést k novému a mnohem lepšímu vztahu.
6 (muž)	Respondent jako přínos uvádí uvědomění, že partnerku, co má doma nechce ztratit. „Jsem vlastně rád za to, co mám doma a nechtěl bych jinou holku... asi mi to pomohlo“.
7 (muž)	Respondentovi nevěra přináší spokojenost. „Jsem pak spokojenej a nemusím to doma požadovat. Občas to není špatný, si takhle s někým užít nezávazně“.
8 (žena)	Respondentka jako přínos uvádí uvědomění. „Už vím že to hodně ublíží druhý straně a nechci ubližovat už nikdy... takže bych to prostě řešila už jinak“. Obecně dále uvádí, že nevěra může pomoci páru k uvědomění, že svůj vztah chtějí zachovat.
9 (muž)	Respondent jako pozitivní důsledek nevěry uvádí, že jim pomohla ukončit již nefunkční vztah. „Oba dva sme se dusili v tom vztahu, nevěra mi z něj pomohla ven“. Dále obecně dodává, že nevěra může pomoci k uvědomění, co člověk opravdu chce a nechce.
10 (muž)	Respondent jako pozitivní důsledek uvádí rozchod, díky kterému poznal současnou přítelkyni. „Teď mám skvělej vztah, jsem šťastněj, takže v tomhle sem rád, že spolu nejsme, protože bych asi nepotkal současnou přítelkyni“. Dále jako přínos uvádí poučení se.

Zdroj: vlastní zpracování

10.4 Shrnutí výzkumného materiálu

VO 1: Jaké chování jedinci považují za nevěru?

Respondenty jsem v rozhovoru požádala o jejich definici a pohled na nevěru, a jejich odpovědi byly dle očekávání různorodé. Většina respondentů se však shodla na tom, že se jedná o fyzický kontakt, kam patří sexuální aktivity a líbání s jinou osobou, než je stávající partner (respondenti č. 1, 3, 4 a 6) a tato definice převažovala u obou pohlaví. Další charakteristikou byla kombinace fyzického a emočního kontaktu, kam patří sexuální aktivity, flirt či sexting (respondent č. 2, 5, 8 a 9) a čistě sexuální aktivity (respondent č. 7 a 10). Respondenti, navíc zdůrazňovali jako důležitý aspekt nevěry dlouhodobost.

VO 2: Proč má emoční či sexuální nevěra podle nevěrných jedinců horší důsledky?

Většina respondentů (a zároveň všechny ženy) se shodli na tom, že je pro ně horší nevěra emoční. Jako důvody uváděli, že city k někomu jinému jsou zkrátka problém (respondent č. 1, 2, 6 a 8), dále že s citovým zainteresováním je větší šance rozpadu vztahu (respondent č. 3, 7 a 8) a že emoční nevěra dokáže člověka více zasáhnout (respondent č. 4).

Jako důvody, proč je sexuální nevěra méně horší uváděli, že sexuální nevěra je pouze nějaká touha nebo potřeba (respondent č. 1), dále že není tak strašná (respondentka č. 2), jedinec se po sexuální nevěře vrátí domů (respondent č. 3), může se prostě jen tak stát a nemá to žádný hlubší důvod (respondentka č. 4 a 6) a že se se sexuální nevěrou dá přestat (respondent č. 7 a 8).

Na druhou stranu respondenti, kteří uvedli jako horší nevěru sexuální, tuto volbu odůvodňují tím, že sexuální nevěra je čistě jedincovo rozhodnutím (respondent č. 5), je opravdu hrozná (respondent č. 9) a partnera více zradí (respondent č. 10).

Emoční nevěru jako méně horší odůvodnili tím, že nejde ovlivnit (respondent č. 5) a není to taková zrada (respondent č. 10).

VO 3: Jaké důsledky má nevěra na nevěrného jedince?

Velká část respondentů uváděla, že se po nevěře cítili velmi špatně (respondent č. 1, 5 a 6) a pociťovali výčitky svědomí, že udělali něco, co se dělat nemá (respondent č. 2, 4 a 6), zejména z pohledu společnosti (respondent č. 2). Dále uváděli pocity jako zklamání ze sebe samého (respondent č. 9), ztrátu ideálů o sobě samém, ať už se svého pohledu (respondent č. 5 a 8) nebo i z pohledu rodiny (respondent č. 5). Mluvili také o ztrátě pocitu čestnosti

(respondent č. 3), ztrátě ideálů o bezmezné věrnosti ve vztahu (respondent č. 2 a 7) a celkově jim byla celá situace líto (respondent č. 8 a 10). Někteří také uváděli, že pocítují zvýšenou žárlivost, která je pravděpodobně způsobena uvědoměním, že nevěra je poměrně lehce proveditelná, aniž by na ní někdo přišel. (respondent č. 3 a 6).

Zajímalo mě také, zda měla nevěra důsledky na jejich chování a zda by to udělali znovu, pokud by se ocitli ve stejné situaci. Respondenti, kteří uvedli že ano, uváděli důvody jako že nezvládají být věrní (respondent č. 6), je to pro ně forma uvolnění (respondent č. 7), ten daný člověk, se kterým byli nevěrní pro ně znamenal opravdu hodně (respondent č. 5) a že by to pravděpodobně cítili úplně stejně (respondent č. 1, 2 a 3). Respondentka č. 1 však dodává, že by to neudělala v takové míře.

Respondenti, kteří uvedli, že by to už znovu neudělali, následně uváděli jako odůvodnění poučení a uvědomění si, že to bylo zbytečné (respondent č.10), a také uvědomění, že už takhle nikdy nikomu nechtějí ublížit a raději by se předem rozešli (respondent č. 4, 8 a 9).

VO 4: Má podle jedinců nevěra pozitivní důsledky? Jaké?

Respondenti nejčastěji jako pozitivní důsledky jejich nevěry uváděli poučení ze situace, díky kterému už nemají potřebu být znovu nevěrní (respondent č. 1, 3, 4, 5 a 10). Dále uváděli pozitivní pocity z toho, že byli žádáni (respondent č. 1), díky nevěře měli od milence psychickou podporu, která jim chyběla (respondent č. 2), získali také určitou sebereflexi ve smyslu toho, že nevěra je v podstatě běžná věc (respondent č. 2) a jsou díky nevěře obezřetnější, do jakých situací se dostávají s opačným pohlavím (respondent č. 5).

Co se týče jejich vztahů, pozitiva vidí obecně v celé nevěře, která jim přináší sexuální spokojenost. Díky tomu nemusí vyžadovat sexuální potřeby a doma jsou tak spokojeni oba dva partneři (respondent č. 7). Dále zmiňují uvědomění, že toho pravého partnera mají doma (respondent č. 6), uvědomění nefunkčnosti vztahu, se kterým je potřeba něco dělat (respondent č. 5, 9 a 10), jako pozitivum dále zmiňují podíl nevěry na záchraně vztahu (respondent č. 3) a díky nevěře a následnému rozpadu vztahu, zmiňují nalezení vztahu nového a lepšího.

Obecně pak jako pozitiva, která může nevěra přinést, zmiňují uvědomění si, co vlastně člověk ve vztahu chce (respondent č. 9), uvědomění, že toho pravého partnera má doma (respondent č. 3 a 8), dále určité přispění nevěry k záchraně nefunkčního vztahu (respondent č. 1 a 2) a také úplně nový lepší vztah (respondent č. 5).

11 DISKUZE

Hlavním cílem této bakalářské práce, bylo prozkoumat a popsat partnerskou nevěru v heterosexuálních vztazích, a to konkrétně její důsledky. Oproti většině dosavadním výzkumům, se tato práce zaměřovala na důsledky podvádějících jedinců, a to formou kvalitativního výzkumu.

Na začátek tedy bylo díky povaze tématu potřeba vůbec zjistit, jak každý respondent nevěru vnímá, vzhledem k poměrně různorodé definici nevěry. Když jsem tedy respondenty požádala o jejich definici a jejich pohled na nevěru, odpovědi byly dle očekávání různorodé. Většina respondentů se však shodla na tom, že se jedná o fyzický kontakt, kam patří sexuální aktivity a líbání („Já nevěru beru opravdu to, že jako máš s někým sexuální vztah“. Respondent č. 1, žena) s jinou osobou, než je stávající partner. Respondenti také mluvili o kombinaci fyzického a emočního kontaktu, kam patří sexuální aktivity, flirt či sexting („Vyspat se s někým, i se s někým líbat... nevěru beru i jako třeba sexting“. Respondent č. 5, muž), či přímo pouze o sexuálních aktivitách („Sex s někým jiným“. Respondent č. 7, muž). Respondenti, navíc zdůrazňovali jako důležitý aspekt nevěry dlouhodobost. Po podrobnějším prozkoumání můžeme dále vidět, že jak u mužského, tak ženského pohlaví, je poměrně silný pohled na nevěru jako pouze na fyzické aktivity. Pokud se zaměříme pouze na muže, tomuto výsledku odpovídá výzkum z roku 2018, který se snažil zjistit, jakým způsobem by na nevěru pohlíželi muži versus ženy. Většina mužů uvedla, že emoční nevěru (flirtování, intimní tanec), vlastně vůbec jako nevěru neberou (Bendixen a kol., 2018). Ženy naopak za nevěru považují intenzivní emoční vztah, ve kterém se nemusí nacházet žádná fyzická složka (Miller a Maner, 2009), což mému výsledku výzkumu úplně neodpovídá. Dle mého výzkumu je totiž pohled na nevěru u mužů i žen podobný (obě dvě pohlaví zmiňují, že se jedná převážně o fyzické aktivity), což by ale mohlo být způsobeno poměrně nízkým věkovým vzorkem (průměr stáří respondentů byl 26,2 let). Podle průzkumu z roku 2023, který provedl Redfield & Wilton Strategies pro Newsweek, je totiž zřejmé, že se s mladšími generacemi mění pohled na nevěru, v takovém smyslu, že se nevěra stává nevěrou pouze v případech, pokud je fyzická (Gibbs, 2023).

Co se týče problematiky emoční a sexuální nevěry, z teoretických hledisek jsem zde vycházela zejména z evolučního přístupu, který nám říká, že ženy se více od svého partnera obávají emoční nevěry a muži zase od partnerky nevěry sexuální. Je to tak z toho důvodu, že pokud má žena pohlavní styk s jiným partnerem, dlouhodobý partner může potencionálně věnovat energii a zdroje do potomka, který není jeho. Pokud má na druhou stranu pohlavní

styk s někým jiným partner, dlouhodobá partnerka se ocitá v nebezpečí, ve smyslu ztráty partnerovo investic, které začne vkládat do partnerky nové (Evans a Zarate, 2002). Co se týče respondentů ženského pohlaví, tato evoluční teorie zde naprosto odpovídá. Veškeré respondentky zodpověděly, že je pro ně horší nevěra emoční („Jakmile už je tam ta emoční, tak už to většinou vede k třeba rozpadu toho vztahu“. Respondent č.3, žena). Výsledky mužského pohlaví, výše zmíněné evoluční teorii též odpovídají, několik mužů však jako horší uváděli právě emoční („Ty city, když v tom jsou... to je blbý“. Respondent č.6, muž), další respondenti pak uváděli zmíněnou nevěru sexuální („To že se s někým vyspíš, nebo tam bude nějaká fyzická... je už čistě na tom člověku, to se ti nestane jen tak jako...“. Respondent č.5, muž). Problematice dopadů sexuální a emoční nevěry, se v roce 2014 zabývala i jedna z nejobsáhlejších studií, co se nevěry týče a průzkum proběhl u téměř 64 000 amerických občanů. Její výsledky mé studii odpovídají, a u mužů představovala větší problém nevěra sexuální a u žen nevěra emoční (Frederick a Fales, 2014). Velké množství respondentů však uváděli právě nevěru emoční a většina respondentů jako důvod uvedla to, že emoce, city a zamilovanost k jinému člověku, mohou pravděpodobněji vést k rozpadu vztahu. Podobné výsledky má i studie z roku 2015, ve které bylo zjištěno, že jedinci jako více znepokojující, volili právě nevěru emoční, z důvodu možného rozpadu vztahu (Urooj a kol., 2015).

Na dotazy ohledně důsledků nevěry, respondenti uváděli, že se po nevěře cítili velmi špatně a pocívali stud a výčitky svědomí, že udělali něco, co se dělat nemá. Podobné pocity zmiňuje například studie z roku 2005, která navíc mluví o depresi a celkovém uzavření se do sebe (Voth, 2005). Jistá respondentka dále konkrétněji uvedla, že pocívala nepříjemné pocity z toho, že udělala něco nemorálního z pohledu společnosti („Člověk vlastně ví, že dělá něco jako morálně nesprávně, vzhledem k tomu, jak to vnímá společnost“. Respondent č.2, žena). Respondenti také často uváděli pocity, jako zklamání ze sebe samého, ztrátu ideálů o sobě samém („Vzala mi nějaký ideály o sobě... v očích asi mamky jsem dost jako zklamal třeba“. Respondent č.5, muž) či o bezmezně věrnosti ve vztahu. Někteří dále uvádí, že na sobě pocíťují zvýšenou žárlivost, která je pravděpodobně způsobena uvědoměním, že nevěra je poměrně lehce proveditelná, aniž by na ní někdo přišel („Protože jako vím, že to jde nějak provést a třeba se o tom ani nedozvědět“. Respondent č. 3, žena). Tomuto zjištění odpovídá poměrně nový výzkum z roku 2023, který prováděla Ocelíková, ve své diplomové práci. Výsledky ukazují, že jedinci v mladé dospělosti, kteří byli ve svých předchozích vztazích nevěrní, vykazují silnější žárlivost na kognitivní i behaviorální úrovni (Ocelíková, 2023). Stejným tématem, se zabýval i výzkum

z roku 2020 a bylo též zjištěno, že jedinci, kteří už někdy byli nevěrní, vykazují silnější žárlivost (Buunk a Fernandez, 2020). Dále mě zajímalo, jestli se po nevěře změnilo jejich chování a zda by to udělali znovu, pokud by se ocitli ve stejné situaci. Většina respondentů uvedla, že by to udělali pravděpodobně znovu („Asi bych to neudělala tolikrát... ale nemůžu říct, že bych to už neudělala“. Respondent č.1, žena). („Nezvládam úplně být věrněj“. Respondent č.6, muž). („Pro mě je to fakt taková forma uvolnění... nebráním se, když na to přijde“. Respondent č.7, muž). Jiní respondenti uvedli, si uvědomili svou chybu, že se problémy ve vztahu dají řešit i jiným způsobem než nevěrou a že si myslí, že už by to znovu neudělali („Neudělal... jako nakonec to bylo takový zbytečný“. Respondent č. 10, muž). („Spíš bych se prostě rozešla a neublížila mu“. Respondent č.8, žena). Tomuto výsledku odpovídá několik výzkumů, které uvádí pohled na opakovanou nevěru a například výzkum z roku 2011 poukazuje na to, že pokud už jedinec někdy nevěrný byl, existuje mnohem větší šance, že bude nevěrný znovu (Mark a kol., 2011). Studie z roku 2017, je ještě o něco konkrétnější a mluví se v ní dokonce o třikrát větší šanci, že jedinec bude znovu nevěrný (Knopp a kol., 2017).

I přesto že nevěra způsobuje převážně negativní pocity a dopady na jedince i na vztah, zajímalo mě, zda a jaká pozitiva jim nevěra přinesla a jaká pozitiva se podle nich v nevěře obecně nachází. Co se týče jejich osobních zkušeností, respondenti uváděli, že pozitiva vidí v poučení sebe sama a v uvědomění si jednak toho, že se situace dá zvládnout jiným způsobem, ale i toho, že jejich vztah nefunguje tak jak má a je potřeba s tím něco dělat („V tu danou chvíli mi přinesla to, že jsem si uvědomil, že asi fakt už je potřeba něco začít jako řešit“. Respondent č. 5, muž). Obecně pak jako pozitiva nevěry zmiňují zjištění partnera, že to právě má celou dobu doma, dále oživení vztahu či úplně nový a lepší vztah, ke kterému může nevěra vést („V tomhle jsem rád že spolu nejsme, protože bych asi nepotkal současnou přítelkyni“. Respondent č.10, muž). O některých těchto aspektech se zmiňuje studie z roku 2022, která se zabývala pozitivními důsledky mezi mladými dospělými. Za nejčastější pozitiva, je ve studii spatřováno právě zlepšení kvality vztahu a nápomoc žádoucímu rozchodu, dále také uspokojení nenaplněných potřeb a usnadnění rozhodovacího procesu před usazením se do dlouhodobého vztahu. Jistá respondentka také mluvila o získaném pocitu sebereflexe, který vedl k určitému osobnímu růstu. Přesně o tomto pozitivním aspektu se zmiňoval výzkum z roku 2020, který probíhal u nevěrných dospívajících jedincích a zjistil, že nevěra může v tomto období pozitivně přispět k osobnímu růstu, vzhledem k touze a potřebě zkoumat nové věci a pocity (Beltrán-Morillas a kol., 2020).

11.1

11.1 Limity studie

Mezi limity mé studie patří určitě fakt, že vzhledem ke kvalitativní strategii a široké problematice tématu nevěry, nelze získané odpovědi na výzkumné otázky zobecňovat na celou populaci. Dále také i jistá nepřesnost, která se však vyskytuje ve většině rozhovorů. Výpovědi respondentů nemusejí být vždy přesné, vzhledem k tomu, že muži mají často tendenci věci nadsazovat a ženy naopak bývají v popisu nevěry zdrženlivější (Šmolka 2010). Limitem též spatřuji to, že téma nevěry a jejích důsledků z pohledu nevěrných jedinců, je v České republice i zahraničí poměrně nedostatečně zkoumané téma a co se týče zahraničí, kvalitativních výzkumů tam je též po málu. Tento fakt mi tedy určitým způsobem bránil v adekvátním porovnání výsledků, na druhou stranu, tato práce tak může být přínosem a přispět jako podklad pro další práce, a vůbec jako motivace pro výzkumy v tomto tématu. Výše zmíněná problematika nerozšířenosti tématu je však naprosto pochopitelná, vzhledem k citlivosti a intimnosti tématu.

11.2 Návrhy na další zkoumání

Při procházení literatury, studií a mého výzkumu, jsem narazila na několik oblastí, které mi přišli zajímavé k dalšímu zkoumání. Problematice dopadů emoční a sexuální nevěry, se věnovala v roce 2014 studie od Fredericka a Falese, která zjistila, že na rozdíl od heterosexuálních mužů, homosexuální muži za horší nevěru, považují nevěru emoční. Dle mého názoru by tedy byl přínosný další výzkum, se zaměřením na homosexuální jedince, aby se zjistilo, zda jsou výsledky heterosexuálních a homosexuálních mužů opravdu odlišné, nebo zda u homosexuálních mužů nebyla tato tematika zatím dostatečně prozkoumána. Dalším tématem, které mě při psaní této práce zaujalo, byl pohled na problematiku toho, jak na monogamii a polygamii pohlíží lidé ve společnosti. Myslím si, že by bylo velmi zajímavé se tomuto tématu věnovat, vzhledem k tomu, že dosavadní výzkumy a akademické práce se zaměřují převážně na pohled právě polyamorních jedinců.

12 ZÁVĚR

Hlavním cílem této bakalářské práce, bylo prozkoumat a popsat důsledky partnerské nevěry u nevěrných jedinců, v heterosexuálních vztazích. Jednotlivé teoretické kapitoly se nejdříve věnovali popisu partnerských vztahů a jejich typům, následně definicím nevěry, její prevalenci a typům nevěry, nevěře pohledem společnosti, faktorům a důsledkům nevěry, a evolučnímu pojetí těchto témat. Praktická část byla důležitá pro následné propojení s praktickou částí, která se skrze polostrukturované rozhovory zabývala tím, jaké chování jedinci považují za nevěru, proč má emoční či sexuální nevěra horší důsledky, a zda a jaké negativní či pozitivní důsledky, na ně a na vztah nevěra má. Díky tomu, že rozhovory byly velmi podrobné, měla jsem možnost do zkušeností respondentů nahlédnout hlouběji a o jejich nevěře tak získat velmi podrobné informace. Co se týče pohledu na samotnou nevěru, z některých informací z teoretické části se potvrdily postoje mužů, kteří jako nevěru vnímají převážně fyzické aktivity a dále také mezipohlavní vnímání emoční a sexuální nevěry. Některým výzkumům odpovídají i důsledky nevěry, které se na nevěrných jedincích projevují například negativními pocity a zvýšenou žárlivostí. Výsledky odpovídají i vysoké četnosti možného budoucího opakování nevěry a některým zmiňovaným pozitivním důsledkům, jako například zlepšení kvality vztahu, uvědomění si nefunkčnosti vztahu nebo jedincovo celkovým uspokojením.

13 SEZNAM LITERATURY

- ABRAHAMSON, Iona, Rafat HUSSAIN, Adeel KHAN a Margot J. SCHOFIELD. What helps couples rebuild their relationship after infidelity?. *American Psychological Association* [online]. 2012 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2012-27492-004>
- ALLEN, Elizabeth S., David C. ATKINS, Donald H. BAUCOM, Douglas K. SNYDER, Kristina COOP GORDON a Shirley P. GLASS. Intrapersonal, Interpersonal, and Contextual Factors in Engaging in and Responding to Extramarital Involvement. *American Psychological Association* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1093%2Fclipsy.bpi014>
- ALLEN, Elizabeth S. a David C. ATKINS. The multidimensional and developmental nature of infidelity: practical applications. *National Library of Medicine* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/16161134/>
- ALLEN, Elizabeth S. a Donald H. BAUCOM. Adult attachment and patterns of extradyadic involvement. *National Library of Medicine* [online]. 2004 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/15605979/>
- ARANTES, Joana, Fátima BARROS a Helena M. OLIVEIRA. Extradyadic Behaviors and Gender: How Do They Relate With Sexual Desire, Relationship Quality, and Attractiveness. *Frontiers* [online]. 03 March 2020 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2019.02554/full>
- BARGE, Amanda. Can cheating cause erectile dysfunction? Everything you should know about affairs and erections. *Mojo* [online]. [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: https://mojo.so/blog/can-cheating-cause-erectile-dysfunction?&mojo_attribution_ignore=1
- BARTA, William a Susan M. KIENE. Motivations for Infidelity in Heterosexual Dating Couples: The Roles of Gender, Personality Differences, and Sociosexual Orientation. *ResearchGate* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/258189686_Motivations_for_Infidelity_in_Heterosexual_Dating_Couples_The_Roles_of_Gender_Personality_Differences_and_Sociosexual_Orientation

- BELTRÁN-MORILLAS, Ana M., María ALONSO-FERRES, Marta GARRIDO-MACÍASOVÁ, Laura VILLANUEVA-MOYA, M. Dolores SÁNCHEZ-HETNÁNDEZ a Francisca EXPÓSITO. The Relationship Between the Motivation to Commit Infidelity and Negative Affect and Self-Esteem: How Cheating in Romance Might Signal Positive Well-Being in Adolescents. *SAGE journals* [online]. November 16, 2020 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0033294120973947>
- BENDIXEN, M., L. E. O. KENNAIR a T. V. GRØNTVEDT. Forgiving the unforgivable: Couples' forgiveness and expected forgiveness of emotional and sexual infidelity from an error management theory perspective. *American Psychological Association* [online]. 2018 [cit. 2023-04-27]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1037%2Feps0000110>
- BERMAN, Margit I. a Patricia A. FRAZIER. Relationship Power and Betrayal Experience as Predictors of Reactions to Infidelity. *American Psychological Association* [online]. 2005 [cit. 2023-06-22]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2005-13749-002>
- BIRNBAUM, Gurit E., Kobi ZHOLTACK a Shahar AYAL. Is Infidelity Contagious? Online Exposure to Norms of Adultery and Its Effect on Expressions of Desire for Current and Alternative Partners. *Springer Nature* [online]. 17 August 2022 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-022-02392-7>
- BIRNBAUM, Harry a Harry REIS. Evolved to Be Connected: The Dynamics of Attachment and Sex over the Course of Romantic Relationships. *ResearchGate* [online]. 2019 [cit. 2023-05-04]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/322909797_Evolved_to_Be_Connected_The_Dynamics_of_Attachment_and_Sex_over_the_Course_of_Romantic_Relationships
- BLOW, Adrian J. a Kelley HARTNETT. Infidelity in Committed Relationships II: A Substantive Review. *American Psychological Association* [online]. 2005 [cit. 2023-05-03]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2005-05655-006>
- BOZOYAN, Christiane a Claudia SCHMIEDEBERG. What is Infidelity? A Vignette Study on Norms and Attitudes toward Infidelity. *Taylor & Francis Online* [online]. 2022 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00224499.2022.2104194>

- BRAND, Rebecca J., Charlotte N. MARKEY a Ana MILLS. Sex Differences in Self-Reported Infidelity and Its Correlates. *ResearchGate* [online]. 2007 [cit. 2023-05-04]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/225587005_Sex_Differences_in_Self-Reported_Infidelity_and_Its_Correlates
- BREWER, Gayle a Charlene RILEY. Sexual Dimorphism in Stature (SDS), Jealousy and Mate Retention. *Evolutionary Psychology* [online]. October 2010 [cit. 2023-04-27]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/230796762_Sexual_Dimorphism_in_Stature_SDS_Jealousy_and_Mate_Retention
- BUSS, David M. Sexual and Emotional Infidelity: Evolved Gender Differences in Jealousy Prove Robust and Replicable. *SAGE journals* [online]. 2018 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://labs.la.utexas.edu/buss/files/2018/03/Sexual-and-Emotional-Infidelity-PPS-2018.pdf>
- BUSS, David M. The dangerous passion: Why jealousy is as necessary as love and sex. *American Psychological Association* [online]. 2000 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2000-07205-000>
- BUSS, David M., Randy J. LARSEN, Drew WESTEN a Jennifer SEMMELROTH. Sex differences in jealousy: Evolution, physiology, and psychology. *American Psychological Association* [online]. 1992 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/1993-01445-001>
- BUSS, David M. a Todd K. SHACKELFORD. Susceptibility to infidelity in the first year of marriage. *American Psychological Association* [online]. 1997 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/1997-06554-003>
- BUSS, David M., Todd K. SHACKELFORD, Lee A. KIRKPATRICK, Jae C. CHOE, Hang K. LIM, Mariko HASEGAVA, Toshikazu HASEGAVA a Kevin BENNETT. Jealousy and the nature of beliefs about infidelity: Tests of competing hypotheses about sex differences in the United States, Korea, and Japan. *American Psychological Association* [online]. 1999 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/1999-10695-008>

- BUSS, D. M. Psychological sex differences. Origins through sexual selection. *National Library of Medicine* [online]. 1995 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/7726470/>
- BUUNK, Abraham P. a Ana Marie FERNANDEZ. Don't Cheat Like I Did: Possessive Jealousy and Infidelity in Close Relationships. *ResearchGate* [online]. 2020 [cit. 2023-05-04]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/347737564_Dont_Cheat_Like_I_Did_Possessive_Jealousy_and_Infidelity_in_Close_Relationships
- BUUNK, Bram P. Personality, birth order and attachment styles as related to various types of jealousy. *ScienceDirect* [online]. 1997 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0191886997001360>
- CANO, Annmarie a Daniel K. O'LEARY. Infidelity and separations precipitate major depressive episodes and symptoms of nonspecific depression and anxiety. *American Psychological Association* [online]. 2000 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2000-02835-003>
- ČERNOCHOVÁ, Zuzana. *Partnerská nevěra a její psychické důsledky*. Strakonice, 2010. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Vedoucí práce PhDr. Jan Polivka.
- DAWKINS, Richard. *Sobecký gen*. Praha: Mladá fronta, 1998. ISBN 80-204-0730-8.
- DEMIR, Melikşah. Sweetheart, you really make me happy: Romantic relationship quality and personality as predictors of happiness among emerging adults. *American Psychological Association* [online]. 2008 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2008-06697-008>
- DIJKSTRA, Pieterneel, Dick P. H. BARELDS a Hinke A. K. GROOTHOF. Jealousy in response to online and offline infidelity: the role of sex and sexual orientation. *National Library of Medicine* [online]. 2013 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23682617/>
- , Eliza. Intrapersonal, Interpersonal, and Contextual Factors in Engaging in and Responding to Extramarital Involvement. *American Psychological Association* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: doi:Allen, Elizabeth S. Atkins, David C. Baucom, Donald H. Snyder, Douglas K. Gordon, Kristina Coop Glass, Shirley P.

- ERLANDSSON, Kerstin, Cecilia Jinghede NORDVALL, Anna OHMAN a Elisabet HÄGGSTRÖM-NORDIN. Qualitative interviews with adolescents about "friends-with-benefits" relationships. *National Library of Medicine* [online]. 2013 Jan 30 [cit. 2023-04-26]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/23294387/>
- EVANS, Dylan a Oscar ZARATE. *Evoluční psychologie*. Praha: Portál, 2002. ISBN 80-7178-611-X.
- FINCHAM, Frank D. a Ross W. MAY. Infidelity in romantic relationships. *ScienceDirect* [online]. 2017 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S2352250X16300227>
- FINN, Karen. How Cheating Affects The Cheater. In: *Dr. Karen Finn* [online]. July 24, 2017 [cit. 2023-04-27]. Dostupné z: <https://drkarenfinn.com/divorce-blog/surviving-infidelity/454-how-cheating-affects-the-cheater/>
- FISHER, Terri D. The impact of socially conveyed norms on the reporting of sexual behavior and attitudes by men and women. *American Psychological Association* [online]. 2009 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2009-06264-017>
- FREDERICK, David A. a Melissa R. FALES. Upset Over Sexual versus Emotional Infidelity Among Gay, Lesbian, Bisexual, and Heterosexual Adults. *Springer Nature* [online]. 18 December 2014 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://link.springer.com/article/10.1007/s10508-014-0409-9>
- FURGER, Franz. *Etika seberealizace, osobních vztahů a politiky*. Praha: Academia, 2003. ISBN 80-200-1061-0.
- GARRETT, Neil, Stephanie C. LAZZARO, Dan ARIELY a Tali SHAROT. The brain adapts to dishonesty. *Nature Neuroscience* [online]. 2016 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: https://www.nature.com/articles/nn.4426.epdf?referrer_access_token=qUP2u4WPHsrLTghBgOUL4NRgN0jAjWel9jnR3ZoTv0PB5NSmVpFfhwCDyZeXsazdlOU8TBRk13R9YTFZTPWweAMpt-2aqSTlrS2Q_voo5Icp85zpBsBaGs8G8BN3K1mgpVNbtyWPELcnc8j5ZAWd1I7_cXQri3dQX6H1TpBbFNnb-2dnqnpNNmOyy7Le9-zGXtQjVaZj_YvwUOj6_YjH0P9YbynoZI9HCyeF4z9gXik=&tracking_referrer=www.cnn.com

- GIBBS, Alice. Gen-Z Has a Very Different Idea About What Counts as Cheating. In: *Newsweek* [online]. 2023 [cit. 2023-04-29]. Dostupné z: <https://www.newsweek.com/gen-z-different-idea-about-what-counts-cheating-1783631>
- GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo, 2000. ISBN 80-7203-124-4.
- GOLDBERG, Lewis R. An alternative "description of personality": The Big-Five factor structure. *American Psychological Association* [online]. 1990 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/1991-09869-001>
- GREELEY, Andrew. *Marital infidelity* [online]. [cit. 2023-05-02].
- HALL, Julie H. a Frank D. FINCHAM. Psychological distress: Precursor or consequence of dating infidelity?. *American Psychological Association* [online]. 2009 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2009-01507-001>
- HARTL, Pavel. *Stručný psychologický slovník* [online]. Praha: Portál, 2004 [cit. 2023-05-04]. ISBN 80-7178-803-1. Dostupné z: <https://www.bookport.cz/kniha/strucny-psychologicky-slovník-3256/>
- HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. *Psychologický slovník: Třetí, aktualizované vydání*. Praha: Portál, 2015. ISBN 978-80-262-0873-0.
- HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*. Portál, 2005. ISBN 978-80-7367-485-4.
- CHARNY, Israel W. a Snan PARNASS. The impact of extramarital relationships on the continuation of marriages. *Taylor & Francis Online* [online]. 2008 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00926239508404389>
- CHUNG, Mingi a Christine R. HARRIS. Jealousy as a specific emotion: The dynamic functional model. *American Psychological Association* [online]. 2018 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2018-66122-002>
- JANDOUREK, Jan. *Sociologický slovník*. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-535-0.
- JUROŠKOVÁ, Kristýna. *NEVĚRA V PARTNERSKÝCH VZTAZÍCH A JEJÍ PSYCHOSOCIÁLNÍ DŮSLEDKY*. Olomouc, 2021. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Vedoucí práce PhDr. Leona Jochmannová, Ph.D.

- KANSKY, Jessica. What's Love Got to Do With it? Romantic Relationships and Well-Being. *ResearchGate* [online]. 2018 [cit. 2023-06-23]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/355279009_What's_Love_Got_to_Do_With_it_Romantic_Relationships_and_Well-Being
- KIRSHENBAUM, Mira. *Nevěra*. Computer Press, 2009. ISBN 978-80-251-2197-9.
- KLIMAS, C., U. EHLERT, T.J. LACKER a A. WALTHER. Higher testosterone levels are associated with unfaithful behavior in men. *ScienceDirect* [online]. 18 July 2019 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0301051118307002?via%3Dihub>
- KNOPP, Kayla, Shelby SCOTT, Lane RITCHIE, Galena K. RHOADES, Howard J. MARKMAN a Scott M. STANLEY. Once a Cheater, Always a Cheater? Serial Infidelity Across Subsequent Relationships. *National Library of Medicine* [online]. 2017 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/28785917/>
- KRATOCHVÍL, Stanislav. *Manželská terapie*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-048-8.
- LAASER, Deb, Heather L. PUTNEY, Matthew BUNDICK, David L. DELMONICO a Elizabeth J. GRIFFIN. Posttraumatic growth in relationally betrayed women. *American Psychological Association* [online]. 2017 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2017-08029-001>
- LEEKER, Olivia a Al CARLOZZI. Effects of Sex, Sexual Orientation, Infidelity Expectations, and Love on Distress related to Emotional and Sexual Infidelity. *Wiley Online Library* [online]. 2012 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1752-0606.2012.00331.x>
- LEE SCHNELL, Staci. Understanding the Different Types of Infidelity. *PsychCentral* [online]. November 3, 2016 [cit. 2023-04-26]. Dostupné z: <https://psychcentral.com/blog/understanding-the-different-types-of-infidelity#1>
- LONERGAN, Michelle, Marjolaine RIVEST-BEAUREGARD a Danielle GROLEAU. Is romantic partner betrayal a form of traumatic experience? A qualitative study. *Wiley Online Library* [online]. 2020 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1002/smi.2968>

- LUSTERMAN, Don-David. Marital Infidelity. *ResearchGate* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z:
https://www.researchgate.net/publication/272120057_Marital_Infidelity
- MANSFELDOVÁ, Zdenka a Milan TUČEK. *Současná česká společnost: Sociologická studie* [online]. In: . Sociologický ústav AV ČR, 2002 [cit. 2023-06-20]. ISBN 80-7330-009-5. Dostupné z:
https://www.soc.cas.cz/sites/default/files/publikace/soucasna_ceska_spolecnost.pdf#page=128
- MAO, Angelina a Ahalya RAGURAM. Online infidelity: The new challenge to marriages. *National Library of Medicine* [online]. 2009 [cit. 2023-04-27]. Dostupné z:
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2802380/>
- MARK, Kristen, Erick JANSSEN a Robin R. MILHAUSEN. Infidelity in heterosexual couples: demographic, interpersonal, and personality-related predictors of extradyadic sex. *National Library of Medicine* [online]. 2011 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z:
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/21667234/>
- MARK, Kristen P., Erick JANSSEN a Robin R. MILHAUSEN. Infidelity in heterosexual couples: Demographic, interpersonal, and personality-related predictors of extradyadic sex. *Archives of Sexual Behavior* [online]. 2011 [cit. 2023-05-01]. Dostupné z:
doi:Kristen P Mark 1, Erick Janssen, Robin R Milhausen
- MATĚJČEK, Zdeněk a Zdeněk DYTRYCH. *Krizové situace v rodině očima dítěte*. Praha: Grada, 2002. ISBN 80-247-0332-7.
- MILLER, Saul L. a John. K. MANER. Coping with Romantic Betrayal: Sex Differences in Responses to Partner. *ResearchGate* [online]. 2008 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z:
https://www.researchgate.net/publication/237614997_Coping_with_Romantic_Betrayal_Sex_Differences_in_Responses_to_Partner
- MILLER, Saul L. a Jon K. MANER. Sex differences in response to sexual versus emotional infidelity: The moderating role of individual differences. *Clarivate* [online]. 2009 [cit. 2023-05-03]. Dostupné z: <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000263406900006?SID=EUW1ED0B79pKjZAES6ZnSyPQ2Ve92>

- MOLLER, Naomi P. a Andreas VOSSLER. Defining Infidelity in Research and Couple Counseling: A Qualitative Study. *ResearchGate* [online]. 2014 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/263056047_Defining_Infidelity_in_Research_and_Couple_Counseling_A_Qualitative_Study
- NOVÁK, Tomáš a Věra CAPPONI. *Sám sobě manželským poradcem: První pomoc při příhodách nevěrných*. Praha: Grada, 1995. ISBN 80-7169-163-1.
- NOVÁK, Tomáš a Marta HARGAŠOVÁ. *Předmanželské poradenství*. Praha: Grada, 2007. ISBN 978-80-247-1730-2.
- OCELÍKOVÁ, Martina. *SOUVISLOST MEZI VLASTNÍ NEVĚROU, TENDENCEMI K NEVĚŘE A ŽÁRLIVOSTÍ V ROMANTICKÉM VZTAHU V MLADÉ DOSPĚLOSTI* [online]. Olomouc, 2023 [cit. 2023-04-29]. Dostupné z: https://theses.cz/id/no6apz/Diplomova_prace_Ocelikova.pdf. Diplomová práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Vedoucí práce PhDr. Marek Kolařík, Ph.D.
- O'LEARY, Daniel K. a Susan G. SMITH SLEP. Multivariate models of men's and women's partner aggression. *National Library of Medicine* [online]. 2007 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/17907857/>
- OLSON, Michael M., Candyce S. RUSELL, Mindi HIGGINS-KESSLER a Richard B. MILLER. Emotional processes following disclosure of an extramarital affair. *American Psychological Association* [online]. 2002 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2003-00252-005>
- ORZECK, Tricia a Esther LUNG. Big-Five Personality Differences of Cheaters and Non-Cheaters. *American Psychological Association* [online]. 2005 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2006-07064-006>
- PEER, Eyal, Shaul SHALVI a Alessandro ACQUISTI. "I Cheated, but Only a Little": Partial Confessions to Unethical Behavior. *ResearchGate* [online]. 2014 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/259954501_I_Cheated_but_Only_a_Little_Partial_Confessions_to_Unethical_Behavior
- PEREL, Esther. *Přehodnocení nevěry - kniha pro každého, kdo někdy miloval*. Brno: Jota, 2018. ISBN 978-80-7565-344-4.

- PITTMAN, Frank S. a Tina PITTMAN WAGERS. The Relationship, If Any, Between Marriage and Infidelity. *Taylor & Francis Online* [online]. 2008 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1300/J398v04n02_12
- PONDĚLÍČEK, Ivo a Jaroslava PONDĚLÍČKOVÁ - MAŠLOVÁ. *Lidská sexualita: jako projev přirozenosti a kultury*. Praha: Avicenum, 1971. ISBN 08-075-71.
- RUZA, Iveta a Aleksejs RUZA. Causal Attributions of Infidelity of Latvian Residents with Different Kinds of Infidelity Experience. *ResearchGate* [online]. 2010 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/287751183_Causal_Attributions_of_Infidelity_of_Latvian_Residents_with_Different_Kinds_of_Infidelity_Experience
- ŘIHÁČEK, Tomáš, Ivo ČERMÁK a Roman a kolektiv HYTYCH. *Kvalitativní analýza textů: čtyři přístupy* [online]. Brno: Masarykova Univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6382-2.
- SCELZA, Brooke A. Jealousy in a small-scale, natural fertility population: The roles of paternity, investment and love in jealous response. *ResearchGate* [online]. 2013 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/259143365_Jealousy_in_a_small-scale_natural_fertility_population_The_roles_of_paternity_investment_and_love_in_jealous_response
- SELTHERMAN, Dylan, Justin R. GARCIA a Irene TSAPELAS. What Do People Do, Say, and Feel When They Have Affairs? Associations between Extradyadic Infidelity Motives with Behavioral, Emotional, and Sexual Outcomes. *Taylor & Francis Online* [online]. 2020 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/0092623X.2020.1856987?journalCode=usmt20>
- SHROUT, M. Rosie a Daniel J. WEIGE. Infidelity's aftermath: Appraisals, mental health, and health-compromising behaviors following a partner's infidelity. *SAGE journals* [online]. April 21, 2017 [cit. 2023-04-19]. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0265407517704091>

- SHROUT, M. Rosie a Daniel J. WEIGEL. Coping with infidelity: The moderating role of self-esteem. *Personality and Individual Differences* [online]. 8 November 2019 [cit. 2023-04-19]. ISSN 1873-3549. Dostupné z: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S019188691930563X>
- SCHENSUL, Stephen L., Abdelwahed MEKKI-BERRADA, Bonnie K. NASTASI, Rajendra SINGH, Joseph A. BURLESON a Martha BOJKO. Men's extramarital sex, marital relationships and sexual risk in urban poor communities in India. *National Library of Medicine* [online]. 2006 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/16755388/>
- SCHMITT, David P. a David M. BUSS. Human mate poaching: Tactics and temptations for infiltrating existing mateships. *American Psychological Association* [online]. 2001 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://psycnet.apa.org/record/2001-06600-005>
- SMITH, Jonathan Alan, Paul FLOWERS a Michael LARKIN. *Interpretative Phenomenological Analysis: Theory, Method and Research* [online]. Los Angeles: SAGE, 2009 [cit. 2023-04-22]. ISBN 9781412908344. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/221670349_Interpretative_Phenomenological_Analysis_Theory_Method_and_Research
- SOSNOSKI, Karen. How Common Is Cheating and Infidelity Really?. In: *PsychCentral* [online]. October 19, 2021 [cit. 2023-04-26]. Dostupné z: <https://psychcentral.com/blog/how-common-is-cheating-infidelity-really>
- ŠÍNOVÁ, Renata a Ondřej ŠMÍD. *Manželství*. Praha: Leges, 2014. ISBN 978-80-7502-046-8.
- ŠMOLKA, Petr. *Nevěra pro podváděné i podvádějící*. 2. vydání. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-6832-8.
- ŠMOLKA, Petr. *Muž a žena - návod k použití*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7178-911-9.
- THOMPSON, Anthony P. Extramarital sex: A review of the research literature. *Taylor & Francis Online* [online]. 2010 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00224498309551166>

- TRIVERS, Robert. Parental Investment and Sexual Selection. *ResearchGate* [online]. 1972 [cit. 2023-05-02]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/288653750_Parental_Investment_and_Sexual_Selection
- UROOJ, Anum, M. ANIS-UL-HAQUE a Gulnaz ANJUM. Perception of Emotional and Sexual Infidelity among Married Men and Women. *ResearchGate* [online]. 2015 [cit. 2023-05-03]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/301731247_Perception_of_Emotional_and_Sexual_Infidelity_among_Married_Men_and_Women
- VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie II. - Dospělost a stáří*. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-246-1318-5.
- VAUGHANOVÁ, Peggy. *Mýtus monogamie: Průvodce následky nevěry*. Praha: Knižní klub, 2009. ISBN 978-80-242-2373-5.
- VOTH, M. L. *A qualitative analysis of the development, dissolution, and impact of extramarital affairs* [online]. Arizona, 2005 [cit. 2023-06-21]. Dizertační práce. Arizona State University.
- VYMĚTALOVÁ, Simona, Ludmila FIALOVÁ, Dana HAMPLOVÁ a Milan KUČERA. *Představy mladých lidí o manželství a rodičovství*. Praha: Slon, 2000. ISBN 80-85850-87-7.
- WEISER, Dana A., Camille B. LALASZ, Daniel J. WEIGEL a William P. EVANS. A prototype analysis of infidelity. *Wiley Online Library* [online]. 2014 [cit. 2023-06-20]. Dostupné z: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/pere.12056>
- WEISS, Thomas C. Relationships and Fidelity Issues. *Disabled World* [online]. 2018 [cit. 2023-06-21]. Dostupné z: <https://www.disabled-world.com/communication/disabled-dating/advice/fidelity.php#latest>

14 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Leták pro nábor respondentů.....	77
Příloha 2: Polostrukturovaný rozhovor na téma „nevěra v partnerském vztahu“.....	78
Příloha 3: Informovaný souhlas.....	81
Příloha 4: Prohlášení o mlčenlivosti a anonymitě	82

15 PŘÍLOHY

Příloha 1: Leták pro nábor respondentů

Výzkum partnerských vztahů

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy

Zúčastněte se výzkumu

Hledáme

- heterosexuální muže i ženy
- ve věku 18-45
- kteří se dopustili nevěry v partnerském vztahu trvajícím min. 3 měsíce

Průběh výzkumu

- výzkum bude probíhat formou rozhovoru (30-60 minut)
- podle možností osobně nebo on-line formou (Zoom, Skype aj.)
- vše je zcela anonymní, osobní data budou změněna

Máte zájem se zúčastnit?

- Pokud máte zájem se zúčastnit tohoto výzkumu, kontaktujte nás na emailové adrese: vyzkum.nevera@gmail.com

Za výzkumný tým

Kateřina Štolová

Mgr. Kateřina Potyszová

Šárka Schwarzová

Příloha 2: Polostrukturovaný rozhovor na téma „nevěra v partnerském vztahu“

Dobrý den,

mockrát Vám děkuji za účast na tomto rozhovoru. Jak se máte?

I. obecné

Na začátek bych se Vás ráda zeptala, na pár obecných informací o Vás.

- Kolik Vám je let?
- Studujete nebo pracujete?
- Kde bydlíte?
- Ráda bych se Vás dále zeptala, z jakého důvodu jste se rozhodla pro účast v tomto rozhovoru?
- Jedná se o Váš první výzkumný rozhovor?
- Nyní bych se Vás ráda zeptala na pár informací ohledně Vašich vztahů.
- Jste nyní v nějakém vztahu?
- Jak dlouho trvá?
- Když byste měla ohodnotit, jak moc jste ve vztahu spokojená na škále od jedné do deseti, jedna velmi nespokojená, deset velmi spokojená, jaké číslo by to bylo?
- Protože jsem tady dnes kvůli výzkumu týkající se nevěry, ráda bych se zeptala, zda se jedná se o vztah, ve kterém jste byla nevěrná?
- Mockrát Vám děkuji. Jsme tady tedy dnes proto, že máte zkušenost s partnerskou nevěrou. Myslíte si, že byste mi mohla přiblížit celou situaci?

Doptat:

- Kdy se to stalo?
- Mohla byste mi přiblížit Váš vztah? Jak dlouho trval?
- Po jaké době vztahu jste se nevěry dopustila?

II. popis situace

- Nyní se přesuneme už ke konkrétní situaci. Mohla byste mi prosím popsat, jak nevěra probíhala? Co se vlastně stalo?
- Dokázala byste nyní říci, co Vás tehdy k nevěře vedlo?

III. vyrovnání, řešení situace

- Dozvěděl se partner o Vaší nevěře? Jak?
- Jak jste celou situaci vnímala?
- Jak celou tuhle situaci vnímal Váš partner?
- Jak jste společně situaci řešili?

IV. důsledek

Nyní se přesuneme k tomu, co následovalo po nevěře.

- Řekla byste, že Vaše nevěra měla nějaké dopady?

Doptat se:

- Ovlivnila nějak nevěra Váš vztah? Jak?

OTÁZKY POKUD SE VZTAH ROZPADL =

- Probíhala snaha o záchranu vztahu? Jakým způsobem?
- Kdo inicioval snahu o záchranu?

V. závěr

Nyní se bych se Vás ráda zeptala na pár obecných otázek.

- Co konkrétně pro Vás znamená nevěra?
- Myslíte si, že když byste se teď ocitla ve stejné situaci (ve stejném vztahu) jako předtím a měla byste stejné pocity jako tehdy (zmínit faktory, které vedly k nevěře), udělala byste to znovu? Proč?
- A myslíte si, že když byste se teď ocitla ve stejné situaci (v aktuálním) jako předtím a měla byste stejné pocity jako tehdy (zmínit faktory, které vedly k nevěře), udělala byste to znovu? Proč?

Otázky na závěr

- Nyní bych Vám ráda položila ještě pár otázek na závěr. Co konkrétně pro Vás znamená nevěra? (když někdo řekne, že je nevěrný, co si pod tím představíte?)
- Jak si představujete emoční nevěru?
- A jak si představujete sexuální nevěru?

- Myslíte si, že je horší nevěra emoční nebo sexuální? Proč?
- Když se nyní podíváte zpětně, myslíte, že byste mi mohla shrnout, zda Vám nevěra něco přinesla?
- Je něco, co Vám nevěra i vzala?
- Jaký další dopady si myslíte, že může mít na vztah nevěra?
- Myslíte si, že nevěra může mít negativní i pozitivní dopady? Dokázala byste uvést příklad?
- Je tu ještě něco dalšího, co Vás k tématu napadá a chtěla byste se o to podělit?
- Já Vám tedy ještě jednou mockrát děkuji za Vaši ochotu a čas, který jste si na mě udělala, a přeji hezký den.

Příloha 3: Informovaný souhlas

Název studie (výzkumu): Nevěra v partnerských vztazích

- 1) Já, níže podepsaný/á, souhlasím s poskytnutím rozhovoru pro účely výzkumu partnerské nevěry. Data budou publikována v bakalářských pracích studentek Fakulty humanitních studií, Kateřiny Štolové na téma „Nevěra a její příčiny u heterosexuálních jedinců“ a Šárky Schwarzové na téma „Nevěra a její následky u heterosexuálních jedinců“. Čestně prohlašuji, že je mi více než 18 let.
- 2) Byl/a jsem dostatečně informován/a o cíli studie a o jejích postupech. Beru na vědomí, že prováděná studie je výzkumnou činností.
- 3) Porozuměl/a jsem tomu, že svou účast ve studii mohu kdykoliv přerušit či mohu odstoupit. Moje účast ve studii je zcela dobrovolná a souhlasím s pořízením zvukového záznamu rozhovoru.
- 4) Byl/a jsem seznámen/a s tím, že při zařazení studie budou moje osobní data uchována s plnou ochranou důvěrnosti dle platných zákonů ČR. Data z tohoto výzkumu budou použita pouze pro účely tohoto výzkumu.
- 5) Porozuměl/a jsem tomu, že mé jméno a veškeré jiné identifikační údaje budou plně anonymizovány a nebudou nikde zveřejněny.

Podpis účastníka:

Datum:

Podpis výzkumníka:

Datum:

Příloha 4: Prohlášení o mlčenlivosti a anonymitě

Prohlášení o mlčenlivosti a anonymitě

Prohlašuji, že veškeré informace, které získám v souvislosti s výzkumem na téma „Nevěra v partnerských vztazích“ použiji pouze pro účely mé bakalářské práce, a to v anonymizované podobě.

Nahrávku rozhovoru ihned po přepsání smažu a v přepisu zazní vždy pouze buď pozměněná křestní jména, nebo iniciály.

Informace o respondentech ani kontakty na ně, nebudu dále nikde šířit, pouze pokud oni samotní nebudou mít zájem o informace a možnosti participování na dalších výzkumech s podobnou tematikou.

V Praze dne:

Podpis: